

Charakteristika útočníka z hlediska typologie a reality

Martin Tomášek

Bakalářská práce
2019

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky
akademický rok: 2018/2019

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Martin Tomášek**
Osobní číslo: **A16352**
Studijní program: **B3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Charakteristika útočníka z hlediska typologie a reality**
Téma anglicky: **The Characteristics of an Attacker in Terms of Typology and Reality**

Zásady pro vypracování:

1. Provedte kompilaci vámi shromážděných informací o útočnících v souvislosti s oblastmi komerční bezpečnosti s důrazem na policejní zprávy, soudní rozhodnutí, kvalifikační práce atd.
2. S využitím vybraných metod tipování útočníků, analyzujte formy a metody jejich útoku na zákonem chráněné zájmy, především z hlediska místa, času, vzdálenosti, použitých zbraní, vzhledu a komunikace.
3. Na základě analýzy vyhodnoťte rozšířené mýty o útočnících směrem k jejich profesionalitě, vybavení atd.
4. Na základě analýzy charakterizujte pravděpodobného útočníka působícího ve vybraných oblastech komerční bezpečnosti.
5. Navrhněte ucelenou charakteristiku útočníka a jednoduchou metodu jeho vytipování pracovníkem v oblasti komerční bezpečnosti s možným využitím v soudním znalectví a v práci orgánů činných v trestním řízení.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. **ADAMS, Ronald J.** Jak přežít v betonové džungli: (Street Survival). Praha: Armex, 2001, 357 s. ISBN 80-862-4419-9.
2. **ČAKRT, Michal.** Typologie osobnosti pro manažery: manažerské styly, rozhodování, komunikace, konflikty, týmová práce, time management a změny. 2., rozš. a přeprac. vyd. Praha: Management Press, 2009, 306 s. ISBN 978-807-2612-017.
3. **DRBOHLAV, Andrej.** Psychologie sériových vrahů: 200 skutečných případů brutálních činů sériových vrahů současnosti. Praha: Grada, 2013, 472 s. Psyché (Grada). ISBN 978-80-247-4371-4.
4. **GRUBER, David.** Zlatá kniha komunikace. Ostrava: Repronis, 2005, 249 s. ISBN 80-732-9092-8.
5. **NOVÁK, Tomáš.** Testy osobnosti. Praha: Grada, 2004, 111 s. Psychologie pro každého. ISBN 80-247-0145-6.

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Zdeněk Maláník

Ústav bezpečnostního inženýrství

Datum zadání bakalářské práce:

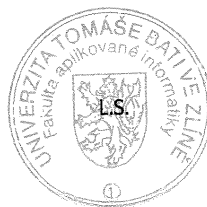
20. prosince 2018

Termín odevzdání bakalářské práce:

15. května 2019

Ve Zlíně dne 20. prosince 2018

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.
děkan

Ing. Jan Valouch, Ph.D.
ředitel ústavu

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové/bakalářské práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen připouští-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně, dne

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Cílem této práce je charakterizovat útočníka na základě analýzy soudních případů, kvalifikačních prací a zpráv. Na základě těchto poznatků vyvodit ucelenou charakteristiku útočníka a vytvořit jednoduchou metodu k rozpoznání útočníka v průmyslu komerční bezpečnosti.

Klíčová slova: útočník, útok, oběť, zbraň, chování, charakteristika, motiv

ABSTRACT

The aim of this work is to characterize the attacker on the basis of analysis of court cases, qualifying work and reports. On the basis of these findings, it is to draw out the general characteristics of the attacker and to create a simple method for detecting an attacker in the commercial security industry.

Keywords: attacker, assault, victim, weapon, behavior, characteristic, mainspring

Rád bych poděkoval své rodině a přátelům za podporu při studiu a tvorbě bakalářské práce. Speciálně bych chtěl poděkovat vedoucímu bakalářské práce Ing. Zdeňku Maláníkovi Ph.D. za cenné rady a připomínky, bez kterých by se tato práce neobešla.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

„Boj je podstatou života. Kdo nebojuje, nemůže ani zvítězit.“

Tomáš Baťa

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 ÚTOK	11
1.1 JEDNOTLIVEC, SKUPINA	11
1.2 NEOZBROJENÝ.....	12
1.3 OZBROJENÝ.....	12
1.4 NEPLÁNOVANÝ	13
1.5 PLÁNOVANÝ.....	13
1.6 ÚTOK V AFEKTU	13
2 ÚTOČNÍK	14
2.1 VZHLED.....	14
2.2 CHOVÁNÍ.....	15
2.3 POHLAVÍ, VĚK	15
2.4 DRUHY ÚTOČNÍKA.....	15
2.4.1 Zloděj, Lupič	16
2.4.2 Rváč, Násilník	17
2.4.3 Vymahač	17
2.4.4 Mafián	18
2.4.5 Psychopat	18
2.4.6 Terorista	19
3 CÍL ÚTOKU	20
3.1 PŘÍLEŽITOST.....	20
3.2 OBOHACENÍ A USPOKOJENÍ.....	20
3.3 POMĚŘOVÁNÍ	21
3.4 BEZVÝCHODNÁ SITUACE	21
3.5 MSTA	22
3.6 ZÁVIST	22
3.7 DUŠEVNÍ NEMOC	23
3.8 PROSAZOVÁNÍ.....	23
3.9 SKUPINOVÝ ZÁJEM	24
3.10 STÁTNÍ ZÁJEM	24
4 OBĚŤ	25
4.1 VYTIPOVANÁ OSOBA	25
4.2 NÁHODNÁ OSOBA.....	25
II PRAKTICKÁ ČÁST	26
5 KOMPILACE NASHROMÁŽDĚNÝCH INFORMACÍ	27
5.1 DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ.....	27
5.1.1 Interview s osobami v oboru	34

5.2	POLICEJNÍ ZPRÁVY	35
5.3	SOUDNÍ ROZHODNUTÍ	35
5.4	KVALIFIKAČNÍ PRÁCE.....	36
6	ANALÝZA FOREM A METOD ÚTOKU.....	37
6.1	PŘIPRAVENOST, PROFESIONALITA	37
6.2	POUŽITÉ ZBRANĚ.....	37
6.3	MÍSTO A ČAS	38
6.4	VZHLED A KOMUNIKACE	39
7	MÝTY O ÚTOČNÍCÍCH	43
7.1	MÝTY O PROFESIONALITĚ	43
7.2	VYBAVENÍ.....	43
8	UCELENÁ CHARAKTERISTIKA	45
8.1	VZHLED.....	45
8.2	CHOVÁNÍ.....	45
8.3	MOTIV.....	46
8.4	JEDNÁNÍ	46
9	CHARAKTERISTIKA PRAVDĚPODOBNÉHO ÚTOČNÍKA	48
9.1	METODA ODHALENÍ ÚTOČNÍKA PRACOVNÍKEM V KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI	48
	ZÁVĚR	49
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	50
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	53
	SEZNAM OBRÁZKŮ	54
	SEZNAM TABULEK.....	55
	SEZNAM PŘÍLOH.....	56

ÚVOD

Cílem této práce je definovat osobu útočníka. V teoretické části bakalářské práce jsou vysvětleny základní pojmy, kterými se tato práce dále zabývá. V prvním případě se jedná o útok jako takový. Je definován a rozdělen do několika oblastí dle počtu útočníků a dále dle použitého vybavení a jeho plánování. Dále je pozornost věnována samotnému útočnickovi. Dle dostupných informací je obecně popsáno, jak útočník obvykle vypadá, jak se chová a jeho samotné dělení. Z pohledu nezávislé osoby se útočník dělí na zloděje či vraha. V této práci je však rozeznán na více skupin včetně mafiánů, teroristů aj. Jakmile se dozvíme, co je to útok a kdo útočí, může se práce dále zaměřit na cíl útoku. V tomto kroku se posuzuje, z jakého hlediska samotný útočník na svůj čin pohlíží. Může se jednat na příklad o pomstu, sebe-obohacení, duševní nemoc či závist. Nedílnou součástí je také oběť. Tato práce se však obranou a obětí nezabývá, jde především o útočníka. Nutností však zůstává, poukázat na oběť alespoň ze základního hlediska, a to, proč si útočník vybere oběť právě takovou. Oběť se tedy dělí na vytipovanou či náhodou. Pochopíme tím, na koho útočník útočí a lépe porozumíme tomu, proč.

Praktická část se podívá na osobu útočníka trochu hlouběji. Základním kamenem je analýza nashromážděných informací z internetu, kvalifikačních prací, policejních zpráv a v neposledním případě soudních případů. Dále je potřeba zohlednit, jak daný útočník jedná. Zda se jedná o amatérského útočníka či „profesionála ve svém oboru“. Je nutno také brát v úvahu to, kdy a kde útok může proběhnout a jak k danému aktu útočník přistupuje. V neposlední části se práce zabývá mýty o útočnicích. Existují různé teorie a příběhy o super útočnicích a jejich výbavě, za kterými se skrývá lidská hloupost a neopatrnost. Tato část se bude právě takovými mýty zabývat. Poslední částí je vytvoření ucelené charakteristiky útočníka. Z nashromážděných dat jsou vybrány nejrelevantnější informace o vzhledu, chování motivu a jednání útočníků. Z těchto informací je vytvořena ucelená charakteristika na jejímž základě je vytvořena metoda, s jejíž pomocí by měl být pracovník komerční bezpečnosti schopen útočníka úspěšně vytipovat.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ÚTOK

Útok je násilná akce působená člověkem na člověka nebo zvíře v záměru způsobit újmu ať už psychickou, fyzickou či materiální (finanční). Tato část se zaměřuje pouze na útok vedený proti člověku. Útok se dělí v závislosti počtu útočníků na jednotlivce či skupinu. Podle Roye Millera jsou o útoku známy pouze 4 pravdy: „Útoky přicházejí vždy zblízka, rychleji, nečekaněji a intenzivněji, než většina lidí tuší“.^[1] Další dělení je z hlediska použitých nástrojů či zbraní na útok ozbrojený a neozbrojený. Tyto činy se pak mohou lišit také dle úmyslu, zdali chtěl zbraň použít anebo měl pouze maketu k zastrašení oběti. Nakonec je bráno v potaz, zdali byl útok předem plánován či využití situace. Zdali byl útočník duševně nemocný anebo nezvládl psychickou situaci a zaútočil v afektu. V souvislosti s násilím páchaným proti lidem však psychické důvody využívají i zkušení kriminálníci, a tak je třeba situace řádně prozkoumat. Útoky mohou být také počítačové. Tedy kybernetické se záměrem ukrást či poškodit data. Také se může jednat o útok vojenský. V tom případě to mohou být mezistátní konflikty nebo jiné situace. Tato práce se však zabývá pouze fyzickým útokem v rámci jednotlivců či organizovaných skupin v rámci jedinců až desítek osob.

1.1 Jednotlivec, Skupina

Útočí-li skupina lidí, jedná se o vandalismus, rváče, partičku skinheadů s rasistickou či agresivní nákloností k působení hmotných či fyzických škod. Většinou se nejedná o samostatnou krádež majetku ale o fyzický útok na jednotlivce za účelem uspokojení svých potřeb s možným okradením. Jednou z možností, kdy se může jednat o krádež ve skupině je rabování. Zajisté se nejedná o předem proplánovanou akci. Zpravidla pokud vznikne přírodní či jiná katastrofa, která vyvrcholí k evakuaci řady domů a obchodů. Totéž platí i pro takzvaný blackout. Pokud je určitá část města či obce postižená takovou situací, stává se tak oblastí pro rabování. Jedná-li se o jednotlivce, je více možností než u výše zmíněné skupiny. Nejčastějším příkladem útoku jednotlivce je zpravidla krádež ať už v supermarketech nebo v jiných prostorech kde se nachází lidé. Také se však může jednat o loupežná přepadení. Nejčastějším případem bývá situace, kdy útočník nejčastěji ve středním věku se zahaleným obličejem a palnou zbraní nebo nožem napadne menší obchod pro zisk peněžních hodnot či jiného prostředku s finanční hodnotou.

1.2 Neozbrojený

Za neozbrojeného útočníka se považuje zpravidla amatér, který nemá trestnou činnost na denním pořádku. Nutno však upozornit také na to, že za útočníka, který na první pohled působí jako amatér, se může skrýt i profesionál, který svým „amatérismem“ skrývá motiv a snaží se zmenšit případné následky. Může se jednat i o krátkodobou činnost za jistým účelem – pravděpodobně osobní obohacení. Jedná se především o pouhé využití příležitosti, na kterou nebyl předem připravený. Nemusí se však jednat pouze o útoky jako jsou krádeže. Útočníci také útočí pouze za účelem způsobení fyzické či psychické újmy, ať se jedná o pomstu či jiný násilný akt. Pokud se jedná o skupinu, pravděpodobnějším důvodem k útoku bývá rasová nenávist nebo rvačka na fotbalovém sportovní utkání. V takovém případě se jedná o předem očekávanou událost. Následky jsou však minimální. Do chvíle, než se boj přenese i na nic netušící osoby.

1.3 Ozbrojený

Na rozdíl od neozbrojeného útočníka, využívá ozbrojený útočník ke své činnosti zbraně. Nemusí se jednat o palné, řezné nebo bodné zbraně. Dle zákona č. 40/2009 sb. Hlava VIII Výkladová §118 se jako definice zbraně bere následující. „Zbraň je v trestním právu cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Může to být např. i pes nebo motorové vozidlo. Bylo judikováno, že zbraní může být např. i propisovací tužka.“^[3] Mohou to být i kovové trubky, kameny nebo jakékoli předměty, které jsou v dosahu a útočník je může použít jako zbraň. Ozbrojený útočník má většinou promyšlený plán, jak bude jednat. Předem si určí, co bude dělat, komu chce ublížit, nebo oloupit a promyslí si, jakou zbraň k tomu použije. To však neznamená že se plán vždy uskuteční. Útočník může mít v plánu oběť jen zbit nebo okrást, nemusí však počítat s tím, že se oběť bude tolik bránit. V tu chvíli může použít předměty v okolí jako zbraň a může dojít k mnohem větším škodám. Další dělení závisí na tom, zdali hodlá svou zbraň použít, nebo s její pomocí pouze oběť zastrašit. Zákon nezajímá, jestli útočník chce zbraň použít či nikoliv. Na útočníka pohlíží jako na útočníka se zbraní. Pouze v pozdějším stíhání se může brát zřetel například k tomu, jedná-li se o pravou zbraň či maketu. Stejně na to pohlíží i samotná oběť. Nemůže tušit, co má útočník v plánu. V ruce drží zbraň, a tak je nutno, bránit se tak, aby oběť přežila a utrpěla co nejmenší újmu na zdraví a na majetku. V případě, že útočník drží nepravou zbraň podobné té pravé a obránce pod záminkou nutné obrany zraní nebo zabije útočníka, není na obránce pohlíženo jako na viníka. To ovšem záleží na konkrétních situacích.

1.4 Neplánovaný

Neplánovaný útok pramení zřídka z nadměrné agrese. Pravděpodobnější je útok z určité příležitosti. Ku příkladu: Pokud se parkem prochází osoba jejíž ošacení a šperky zdálky vyzyvavě ukazují bohatství a onen majitel se tím sám netají, může to potencionálního útočníka vyprovokovat k tomu, aby se pokusil dotyčného člověka okrást. V tu chvíli útočník využije příležitosti a onu osobu přepadne. U neplánovaného útoku se nepředpokládá že bude útočník vlastnit palnou zbraň. Nepředpokládejme tedy, že bude u sebe mít třeba i nůž. Mějme tedy neozbrojený útok za účel okrást neznámou osobu. Pokud se opravdu jedná o útok pouze za účelem krádeže, je předpoklad, že se oběť bude bránit. V tu chvíli následuje fyzický útok. Jelikož ale oběť o daném činu ví a brání se, nejedná se dále o krádež ale o loupežné přepadení. Předpokladem je dáno, že si neozbrojený útočník bude vybírat oběti menší postavy, aby je zvládnul co nejrychleji a bez větších potíží zneškodnit. Je třeba rozeznat, zdali se jedná o přímý útok. Tedy o útok, o kterém oběť ví, jelikož vznikl z určité situace, zatímco přepadení je vtáhnutí oběti do léčky. Oběť útok nečeká a vpadne přímo do konfliktu. ^[30]

1.5 Plánovaný

„Jak promyšlený může útok být? Nečekaný je jen pro obránce. Pro útočníka je celý plánovaný.“ ^[1] Plánované útoky již vyžadují více pozornosti. V tuhle chvíli se útočník chystá vědomě použít násilí nebo zbraně pro dosažení svého cíle. Předpokladem pro plánovaný útok je plán. Nutností každého plánu je znát motiv a cíl útoku. Tyto skutečnosti jsou podrobněji popsány v následující kapitole. U plánovaného útoku se předpokládá, že se útočník vyzbrojí. Nejčastěji se bude jednat o vyloupení obchodu, banky nebo napadení jednotlivců. Může se jednat také o terorismus, kdy jednotlivec či skupina lidí chce způsobit velký rozruch, vyvolat strach nebo zabít spoustu lidí za dosažení „vyššího“ cíle.

1.6 Útok v afektu

Jedná-li se o útok v afektu, útok je zcela neplánovaný. Útočník v tu chvíli nemusí vůbec útočníkem být. „K útoku dochází tam, kde se mění myšlení lidí.“ ^[1] Útok v afektu je výsledkem psychické změny člověka, který prošel krátkodobou či dlouhodobou duševní krizí která ho značně ovlivnila. Kupříkladu se může stát, že muž v jeden den vyhodí z práce nebo zemře jeho blízká osoba. Stres se v těle nahromadí a z člověka se stává „časovaná bomba“. Poté stačí třeba jen málo, a z člověka vznikne útočník, který způsobí škody, jež by ho za normálních okolností nenapadli.

2 ÚTOČNÍK

Není zcela přesně definováno, kdo útočník je a jak vlastně vypadá. Cílem této kapitoly je osobu útočníka popsat z obecného hlediska. Popsat útočníka, jak vypadá, jak se chová a jedná. Útočník nemusí mít vždy stejné typické znaky. Proto se tato kapitola zaměří především na obecné znaky a prostředky kterými se útočník netají a popisují ho. Každého útočníka nelze předem poznat a odhalit. Dá se však dle typických znaků a poznatků z jiných útoků útočníka částečně vytipovat.

2.1 Vzhled

Mnozí z nás si zajisté myslí, že útočník musí být vždy mohutnější, vypracovanější postavy, holohlavý a plný nejrůznějších tetování včetně svastiky. Pravda je to však pouze z části. Ačkoliv většina útočníka takhle může vypadat, útočníkem přímo být nemusí. Výrazná tetování sice mohou působit určitá podezření, jedná se však o psychický směr jednotlivce, který tak „zdobí“ své tělo. Tetování v podobě svastiky však nebývá na denním pořádku. Ve chvíli, kdy takhle opravdu vypadá, jedná se nejspíš o recidivistu, který už měl s násilím něco společného. Takový člověk může mít nejrůznější tetování, včetně výše zmíněné svastiky, jako je hákový kříž, nejlépe umístěný na krku nebo zadní části hlavy. Další znakem bývá i styl oblečení. Nejčastější oblečení bývá černé s různými nášivkami nebo jiné otrhané tmavé oblečení. Nejčastěji s kapucí. Dále nosí taky různé náramky s ostny či jiné šperky. Někteří útočníci se také netají svou zálibou v piercingu. Ne každý útočník ale musí vypadat právě takhle. Ne každý se stal útočníkem zcela záměrně. Jak bylo již zmíněno v předešlé kapitole. Pokud člověk zaútočil v afektu, nebo útok nebyl plánovaný, může útočník vypadat jako každý jiný a nelze jej úplně rozeznat.

Obrázek 1 - Vzhled útočníka ^[4]

2.2 Chování

Co se chování týče, nelze vždy přesně rozeznat, zdali je osoba útočníkem či nikoliv. V obvyklých případech to však alespoň částečně rozeznat jde. Na někoho zaútočit či někoho okrást zajisté není běžná činnost, kterou člověk vykazuje. Proto mohou být útočníci značně nervózní. Nervozita vyplývající z jejich nepřipravenosti však značně ovlivní jejich chování a následné jednání. Netuší, co mohou čekat od okolních lidí a také samotného útočníka doprovází strach. Pokud je však útočník trochu zkušenější, nemusí být nervozita či strach tak znát. Každopádně útoku předchází agrese. Pokud opět odkážeme na knihu *Realita násilí*, Rory Miller zde uvedl, že útoku předchází agresivní konverzace typu: „Na co čumíš?“, „Kam si myslíš že jdeš?“. [1] Dále následuje požd'uchování a vražení hrudníkem. Poté většinou následuje rána. Útoky podobné tomuto typu jednání jsou však podmíněné určitým vyprovokováním. Útočník již pravděpodobně má úmysly se s někým rvát a předem se snaží si vytypovat „nejvhodnější“ oběť. Většinou ale není rána prvním znakem. Téměř vždy ráně předchází určité kroky jako například verbální útok.

2.3 Pohlaví, věk

Nyní se zaměříme na samotného útočníka. Z hlediska pohlaví je pravděpodobnější, že útočit bude muž. Jedná-li se o ženu, zpravidla to bývá žena, která nemá co ztratit anebo je pod vlivem omamných látek. Z toho se dá lehce odvodit, že nemá například dostatečný zdroj financí, a tak si musí peníze sehnat jiným způsobem. Muži mají přírodou danou větší sílu. Proto se zdá být logické, že zpravidla nejčastějším útočníkem je muž. Věková kategorie útočníka bývá různá. Útočníky však mohou být i děti. Nepočítáme-li šikanu ve školách, mohou děti zaútočit (nejčastěji ozbrojeni noži) na dospělého člověka (nejčastěji důchodce) za účelem vlastního sebe-obohacení. V pozdějším věku mohou tyto akce přejít v něco mnohem těžšího jako jsou například loupeže v bankách a jiných objektech. Nejčastějšími útočníky jsou však dospělí lidé. V tomto období totiž disponují největší silou a vůlí dosáhnout toho co chtějí. Je mnohem jednodušší vynaložit sílu a poté se dát na útek. V pozdějším věku tato „chuť“ upadne. Lidé přichází o sílu a také o rychlost nutnou k opuštění místa útoku. Proto bývá útok starším člověkem pouze ojedinělým případem.

2.4 Druhy útočníka

Do této chvíle jsme rozeznávali pouze dva druhy útoku či útočníků. Jednalo se především o fyzické násilí a krádeže či loupeže. Útočníků je však více a je třeba je náležitě rozdělit dle

způsobu jejich útoku a motivu. Rozdělení útočníků je na seřazeno základě závažnosti jejich jednání. Tedy: Zloději, rváči a násilníci, vymahači, mafiáni, psychopaté a nakonec teroristi.

2.4.1 Zloděj, Lupič

Definice zloděje není nijak složitá. Jedná se o člověka, který záměrně odcizí majetek, který mu nepatří, bez použití síly. Zloděj nejčastěji krade na místech, kde se nachází majetek určité hodnoty v době, kdy se na místě nachází co nejméně lidí. Jedná se o největší rozdíl mezi zlodějem a lupičem. Zatímco zloděj se vkrádá na místa, kde nikdo není, u lupiče je to opačně. Zloděj si přivlastňuje předměty, které má oběť ve svém vlastnictví doma nebo u těla či na těle. V případě, kdy se předmět nachází na těle je situace mezi útočníkem a lupičem v rozporu, většinou se ale odsuzuje jako krádež. Lupič pro dosažení svého cíle používá násilí nebo zbraně ať už k útoku, nebo k zastrašení výhružkou. Lupič se tedy řadí do závažnější kategorie než zloděj. Zásadním rozdílem je tedy násilí nebo pohrůžka násilím.

Obrázek 2 - Zloděj [18]

Obrázek 3 - Lupič [19]

2.4.2 Rváč, Násilník

Rozdíl mezi rváčem a násilníkem je zcela prostý. Rváč je osoba, která se netají svou zálibou se s někým poprat. Vyhledává příležitosti, které rád využije k tomu, aby popustil svou agresi. Typickým příkladem rváčů jsou sportovní fanoušci. Již během zápasu páchají různé výtržnosti, které přetrvávají i po jeho skončení a pak se poperou. Ačkoliv se bezpečností pracovníci snaží o eliminaci těchto útoků, nemůže se jim tato akce podařit. Mohou se pokusit odvést epicentrum útoku mimo prostranství spojené se sportovním utkáním. Skutečností však zůstává fakt, že člověk, který se přišel s někým bít, docílí svého záměru za každé okolnosti. Na rozdíl od rváče, násilník nemusí agresivně působit od samého začátku. Typickým příkladem násilníka je člověk, který bije svou manželku, děti, spolubydlící. Zjednodušeně, násilník je osoba, která užívá násilí k dosažení nebo prosazení svého cíle. K výše uvedenému příkladu se dá doplnit, že útočník používá násilí k právě prosazení svého názoru, nebo vyjádření svého nesouhlasu.

Obrázek 4 - Násilník [7]

2.4.3 Vymahač

Vymahače si nejspíš každý spojí s lichvářem. Popsat tyto dvě osoby není nijak složité. Člověk ve finanční tísní občas neví kudy kam a potřebuje rychle sehnat peníze. Může se stát, že banka jeho žádost o úvěr zamítne a co teď? Půjčí si peníze od nebankovní společnosti za nekřesťanské úroky. Těmto společnostem se lidově říká „lichváři“. Největší problém na této půjčce je fakt, že půjčené peníze je nutno několikanásobně přeplatit. Co když ale dotyčná osoba nemá peníze, které by v daný termín splatila? Naskočí samozřejmě vyšší úroky a v tu chvíli přichází na řadu vymahač. Vymahačem je tedy člověk, jehož cílem je dostat z lidí zapůjčené peníze. Většinou se jedná o nelegální techniky. Tedy od fyzického násilí přes

loupeže až po případné únosy. Vymahač je tedy člověk, který získává peníze za použití pohrůžky násilím až hrubého násilí k získání financí od dlužníků.

2.4.4 Mafián

Mafián je člen organizované skupiny říkající si mafie. Jedná se o lidi, kteří pracují a obchodují za hranicí zákona. Jejich nejvyšším cílem jsou peníze a moc. Mafiáni bývají většinou vůdci drogových kartelů. Zasahují také do obchodu se zbraněmi a k dosažení svého cíle je také hojně užívají. Svému spolku říkají rodina. Každý z členů zaujímá své postavení, které je náležitě respektováno. Z mnoha článků, filmů i her lze usoudit že mafie má pod kontrolou určité město. V tom městě se starají o „pořádek“ a obchody, které vyhovují jejich záměru. Dalo by se říct, že kde vládnou mafiáni, neexistuje jiná kriminalita. Pokud se totiž objeví jiný zloděj, naruší tím kontrolu a přehled a stává se nepřítelem.

2.4.5 Psychopat

Psychopat je člověk, jehož myšlení není úplně v pořádku. Zpravidla se jednání takového člověka vymyká lidskému chápání. Prvním znakem psychopata bývá patologické lhaní a manipulace. Tedy když si psychopat ve snaze dosáhnout určitého cíle řekne, že je schopen udělat cokoli, aby dosáhl svého. K takovému cíli prochází tolika lží, že jim sám začne věřit. Takové situace se stávají pravidelně, až se pro něj jednoduše stanou pravdou. Druhým znakem je nedostatek morálky a sklon k porušování pravidel. Děti se od malička učí, co je dobré a co je špatné. Takovému psychopatovi je to však jedno. Nerozezná, jaký je rozdíl mezi poctivou prací a kriminální činností. Jediné, co ho zajímá, je výsledek. Třetím znakem je nedostatečná či žádná empatie a srdce z ledu. Normální člověk zpravidla pozná na jiném člověku, že se cítí špatně, není mu dobře a jiné pocity. Psychopat to však nerozezná a jeho jednání tak bývá chladné a necitelné. Další znakem je narcismus a pocit nadřazenosti. „Ne všichni narcisové jsou psychopati, ale většina psychopatů projevuje narcistické rysy.“ Jak je uvedeno v odborném článku neurovědce Adriana Rainmena. Další vlastností psychopata je jeho zběhlost v psychické šikaně. Pokud vám někdo tvrdí, že jste odporní a nikdy vás nikdo nebude chtít, jedná se o jednu z nejhorších forem psychopatie. V neposlední řadě se psychopat pozná dle nedostatku lítosti. V případě že je situace, kdy má psychopat ve svém držení oběti, nebojí se bez problému některou z nich zabít. Pokud přistihnete psychopata při činu, nijak ho to nerozhodí. Spíš mu to jen dodá agresivitu a tím tipletem na vás zaútočí o něco agresivněji. Nebo naopak se pokusí vás zmanipulovat tím, že on sám je obětí třetí osoby.

Posledním znakem psychopata je, že se nechová ke všem lidem stejně. Některé lidi může mít rád a chovat se k nim dobrotivě, zatímco jiné nenávidí a dává to najevo. [2]

2.4.6 Terorista

Terorismus je považován za jednu z nejhorších forem útoku. Teroristé útočí jednotlivě, nebo ve skupinách. Nejčastějším druhem útoku je bombový útok nebo s použitím palných zbraní. Jednou s formou útoku je také s pomocí nákladního či jiného automobilu s cílem srazit co nejvíce lidí. Cílem teroristického útoku je prosazování svého náboženství nebo jiného úkonu. Největší zbraní terorismu je strach. Snaha teroristů je různá. Buďto se snaží zabít co nejvíce lidí, většinou užitím bomby, a poté se k tomuto činu přihlásit a odůvodnit toto jednání. Pak je tu ale jiný způsob. Pod pohrůžkou vyhlásí informaci, která lidi zneklidní nebo udělají něco, co se očekává, že se dostane mezi masy lidí. V tu chvíli ale nikoho nezabijí, protože smrt člověka by přehlušila zprávu, kterou se snaží prosadit. Teroristé jsou často přirovnávaní k psychopatům či fanatikům. Avšak zatímco psychopat nerozezná důsledky svého jednání, terorista si je moc dobře vědom toho, co dělá. Dělá to totiž pro „vyšší dobro“. [27]

3 CÍL ÚTOKU

Následující kapitola pojednává o tom, proč by člověk chtěl útočit. Řeší se tedy cíl útoku neboli motiv. Motivů k útoku může být však spousta. Jako nejčastější důvody k útoku jsou příležitosti v okolí. Mnozí útočí také jen proto, že útočit chtějí, ať už to má hlubší důvod či nikoliv. Tato kapitola tedy udává všechny nejčastější a nejpravděpodobnější logické důvody k útoku.

3.1 Příležitost

Pod pojmem příležitost si člověk vybaví například šanci získat dobrou práci, šanci někde uspět nebo se vzdělávat. V oblasti útočníků se na pojem příležitost podíváme trochu z odlišného pohledu, a to ze strany zloděje. Každý jistě zná staré přísloví: „Příležitost dělá zloděje“. Jsou situace kdy si člověk řekne: „Proč to nezkusit? To vyjde!“ Jde například po ulici a všimne si otevřených dveří do obchodu. Co ho napadne jiného než vejít dovnitř a něco si odnést. Bylo přeci odemčeno tak proč ne. V tu chvíli se z něj však stane zloděj. Jen proto, že mohl. Nebo když si nějaká slabá osoba, třeba důchodce vychází parkem v nočních hodinách. Takový násilník to pojme jako příležitost. Večer v parku, nikde nikdo, oběť, která se nedokáže lehce bránit. Ideální terč.

3.2 Obohacení a uspokojení

Nejčastějším důvodem k útoku v dnešní době jsou krádeže. Finanční situace není pro nikoho v dnešní době jednoduchá, každopádně to není správné řešení náklonosti ke kriminálním živlům. Hlavním cílem však zůstává sebe obohacení. Pro útočníka se jedná o rychlý a jednoduchý zdroj příjmu. Tyto činnosti se dělí na krádeže a loupeže, jak bylo již podle účastníků této akce rozděleno v předešlé kapitole. Zloděj si vytipuje oblast s objektem či lidmi, kde by mohl jednoduše přijít ke kořisti. Typickými zástupci jsou lapkové, chmatáci, kapsáři. Vmíchají se mezi dav nic netušících lidí a pustí se do „práce“. Podstatou zlodějiny je získat materiální či finanční hodnoty bez užití jakéhokoli násilí. S lupiči je to mnohem horší. Pro vidinu zisku jsou schopni udělat téměř cokoli. Ať už se zbraní pravou nebo falešnou, vyžadují cennosti pod pohružkou útoku. Rozdíl mezi zlodějem a lupičem je jasný, použitá síla. Dalším důvodem je sebe uspokojení. Opět je tu typický příklad, a to útočník, který na méně obydlených nebo lidmi průchozích místech vyčkává na svou oběť pod záminkou ji znásilnit nebo jinak ublížit. Nemusí se však jednat pouze o tělesné uspokojení, tedy znásilnění. Uspokojení může být i psychické. Psychickým uspokojením je zejména dokázat si, že na určitou akci

útočník má. Dokázat si že je něco víc, že má také nárok na určité věci. Typickým důvodem pro psychické uspokojení je závist.

3.3 Poměřování

Poměřování je ten nejvíce bezdůvodný útok. Útočníka často nezajímá osoba, kterou napadl, ani vlastněný majetek. Důvod k útoku je zcela psychický. Jeho cílem je například utvrzení pozice ve skupině. On je rváč, on je nejlepší, on si zaslouhuje respekt. Hodně to souvisí s předváděním. Ukazuje svou sílu, aby si vydobyl respekt a uznání, čímž uspokojí své ego. Protože to dokáže. Prostě jen tak. Protože může. Dalším motivem, který s tím souvisí, je soupeření. Ve sporu dvou útočníků, který z nich je silnější nevyplývá nic jiného než to, že je nutností rozpoutat boj. Nemusí se však jednat pouze o pouliční bitku. Může se také jednat o konkurenční boj. Ať už marketingový nebo jinak obchodní. To sem však již nepatří. Především se tedy jedná o fyzické srovnání síly a to bojem. Kdo dopadne lépe, nebo zmlátí více lidí, je vítězem. V neposlední řadě může k útoku dojít, aby útočník zapadnul mezi ostatní. Například pokud chce zapadnout neboli vejít do nějaké skupiny, musí dokázat, že je toho hoden. A tak dostane úkol zmlátit nic netušícího člověka jen proto, aby ukázal že na to má. Tím ukáže cílové skupině, že je jedním z nich a z jednotlivého útočníka se stane součást „vyšší společnosti“ jejichž cílem nejsou žádná čajová posezení, nýbrž akce pořádané na hraně, často i za hranicí zákona.

3.4 Bezvýchodná situace

Nyní je potřeba se zaměřit také na důvod, který člověka donutí k útoku. Jsou situace, kdy si člověk kriminální činnost nevybral. Zkrátka neměl na výběr. Nepochybně existuje spousta možností řešení určitých situací. Když však člověk propadne zoufalství, depresi či psychickému zhroucení, je nucen udělat věci, které by ho nikdy nenapadly. Uveďme si pár příkladů. Výpověď předchází finanční tísní. Finanční tíseň předchází chudobě. S chudobou přichází hlad. Co udělá hladový člověk bez peněz? Opatří si jídlo jiným způsobem, než je nákup. A to krádeží. Nikdy ale nekradl, zloděj není. Nemá však na výběr, a tak se zlodějem stane. Představme si nyní, že se nejedná o jednotlivce ale o skupinu přátel nebo rodinu ve stejné situaci. Rodina ve finanční krizi a jeden člen onemocní. Na léky však nejsou peníze. V takové situaci jsou 2 možnosti. Ukrást léky, nebo peníze. V tu chvíli útočník vybírá to nejmenší zlo. Zabíjet nebude, ale udělá vše potřebné, aby pomohl blízké osobě.

Obrázek 5 – Bezvýchodná situace [8]

3.5 Msta

Dalším důvodem útoku bývá msta. Většinou se jedná o fyzické násilí. Nezáleží, zdali jeden člověk druhému způsobí újmu na zdraví nebo majetku. Podstatné je uražené ego a chtíč po pomstě. Většina lidí si v tu chvíli řekne: „Vždyť on si začal.“ Nebo „On mně může a já jemu ne?“. Málokdo si ale uvědomí, že ve chvíli opětovaného útoku upadne na stejnou úroveň jako osoba, jíž se mstí. Msta se obvykle také projevuje v lidech, kteří zažili neúspěch v partnerství. Jedná se především o odmítnutí nebo rozvod. Není přeci nic horšího než uražené ego. Přeci se nemůže smířit s tím, že není nejlepší. Dalším častým důvodem msty je pocit spravedlnosti. Může se například stát, že pouliční rváč jde a zmlátí náhodnou osobu. V blízkosti se však nachází osoba, která vše viděla. V tu chvíli dostane pocit, že musí situaci řešit. Místo toho, aby vše nahlásila, dostane záchvat spravedlnosti a situaci vyřeší po svém. Nejčastěji se drží pravidla „oko za oko, zub za zub“ a útočníka zmlátí také. Pokud takhle útočníka zastaví v probíhajícím útoku, můžeme mluvit o obraně. Pokud však útočníka zmlátí například den poté, protože si ho všimnul, jak kolem prochází, nejedná se o obranu ale o pomstu. Člověk tedy v tu chvíli začal nový útok. Je nutno si uvědomit, že každá akce konaná za účelem pomsty, je brána jako zcela odlišná záležitost brána jako útok.

3.6 Závist

Závist je lidská vlastnost a emoce. „Oškliví závidí krásným, chudí bohatým, nemocní zdravým a bezmocní mocným“. Jak pronesla slavná herečka Jiřina Bohdalová ztvárňující roli Závist v pohádce Nesmrtelná teta. Závist je v každém z nás a na každém z nás je, jak se s touthle vlastností vypořádá. Krádeže ze závisti se nejčastěji objevují na školách. Děti ještě úplně nerozumí, co je správné a špatné a ve chvíli, když vidí, že jejich spolužáci mají něco,

co oni sami nemají, začnou po té věci toužit také. Nejrychlejší a nejjednodušší způsob je tedy krádež. To samé platí však i u dospělých lidí. Uvažování některých lidí je jednoduché, ačkoliv nesprávné. „Já jezdím na kole a ty si jezdíš ve Ferrari? O půlnoci budu mít Ferrari taky!“ V dnešní době je finanční nepoměr lidí stále větší. Ne všichni však tuhle skutečnost snesou a začnou ji řešit nesprávnou formou.

3.7 Duševní nemoc

Ne vždy člověk, který útočí je špatný. Jedná se sice o ojedinělé případy, ale i ty se mohou stát a je nutné je zmínit. Lidé s duševním postižením či nemocí se mohou stát útočníky také. Jelikož jsou však nemocní či postižení, neuvědomují si následky svého jednání. Například člověk se schizofrenií. Žije ve strachu, bojí se a myslí si, že na něj něco útočí, zatímco se mu někdo snaží pomoci. On to ale vidí a cítí jinak, a proto na něj zaútočí. Duševní poruchy mohou také pramenit ze špatných vzpomínek z dětství. V dětství zažije psychický šok, který mu ovlivní celý život. O několik let později, si může na daný okamžik vzpomenout a ze strachu, že se bude opakovat, zaútočí i na své blízké. Další příčinou mohou být hlasy v hlavě, které ho nabádají, aby udělal špatné věci. Hlasy však říkají že je to věc správná, a tak nemocný člověk jedná. Věří totiž že by to opravdu udělat měl.

3.8 Prosazování

Nejčastějším útokem, mluvíme-li o prosazování, je rasová nenávisť. Není nutné zacházet do detailů. Každý si jistě dokáže představit, jak taková situace vypadá. Nejčastěji útočí skupina lidí. Není nutné někoho vytipovat. Stačí když se prochází po ulici a narazí například na člověka vietnamského (romského, ...) původu nebo člověka s černou pletí. Typicky vznikne spor doprovázený nadávkami a urážkami který končí fyzickým násilím. Tentýž postup platí i v oblasti náboženství. Tento případ se může brát z dvou hledisek které jsou hodně podobné. Z jednoho pohled vznikají konflikty z důvodu, že1 oběť vyznává jiné náboženství. Například na území ČR osoba vyznávající muslim. Naopak z druhého pohledu se jedná o náboženské hnutí, které útočí, případně zabíjí lidi bez náboženství nebo s jiným náboženstvím, než je to jejich. Dalším důvodem je i sexuální orientace. Většinou se jedná homosexuální orientaci u mužů. Nepochopitelným faktem však je, že mužská homosexualita je mnohem odsuzovanější než ženská.

3.9 Skupinový zájem

Nejčastějším skupinovým zájmem bývají kartely a mafiánské rodiny. Jedná se tedy o skupiny spolupracujících lidí za společným cílem. Nezáleží, jestli se jedná o drogy, zbraně, násilí či jiné aktivity. Podstatou je opět vidina zisku. Do téhle skupiny patří i teroristé. Nejednou se přeci stalo, že skupina teroristů vtrhla do davu lidí a smrtelnými prostředky způsobili chaos. V tomto případě se jednalo o způsob náboženského prosazení nebo o snahu politického hnutí. Nejčastějším důvodem teroristického hnutí totiž bývá určitá změna politického směru. Nesmíme však zapomenout na skupiny spadající mimo výše zmíněné oblasti. Jedná se především o skupiny různé národnosti (romské, ...) kteří útočí pro získání finanční či materiálové hodnoty. Jelikož se v dané skupině nachází pachatelé se stejným motivem, je zájmem celé skupiny společně dosáhnout svého cíle.

3.10 Státní zájem

Posledním typem útoku je státní zájem. Někdy tajný, někdy veřejný, každopádně velmi nebezpečný, protože nikým nechtěným závěrem státního sporu může být i válka. Nejběžnějšími spory mezi státy jsou opět peníze a moc. V dnešní době k tomu patří nerostné suroviny z důvodu jejich neobnovitelnosti. Například nafta. Ze státní strany je však více záležitostí, které je třeba podotknout. Může se jednat i o policejní brutalitu, kdy příslušník policie České republiky fyzicky napadne jinou osobu, ať je důvod jakýkoli. Většinou se jedná o vyjádření postoje. Policista dává najevo, že je něco více než normální občan a napadne ho. Jako jeden z dalších útoků proti majetku se může považovat exekuce. Jedná se o případ, kdy kupříkladu spolu žijí dva bratři a jeden z nich se zadluží. Exekutor neřeší, čím majetek ve skutečnosti je. Stačí mu domněnka, že by majetek mohl být jeho a zabaví vše. Totéž platí při takzvaném vyvlastňování, kdy stát zabaví soukromý majetek pro účely státu.

4 OBĚŤ

V předchozích kapitolách jsme se dozvěděli, jak vypadá útočník, proč útočí a co je to vlastně útok. Nyní nám chybí poslední článek naší skládačky, a to je oběť. Cílem této kapitoly tedy bude rozdělit oběť. Oběť je osoba, která se stala cílem útoku jiné osoby. Rozeznáváme 2 druhy oběti. V prvním případě se jedná o oběti, které si útočník předem vytypoval. V opačném případě se tedy jedná o oběti zcela náhodné.

4.1 Vytipovaná osoba

Za vytipovanou osobu se považuje oběť plánovaného útoku. Oběť může znát útočníku totožnost, ale také nemusí. Každopádně si ji útočník z nějakého důvodu vybral. Tím důvodem může být dlouhodobé nošení větší finanční hotovosti. Užívání drahého zařízení, auta, oblečení, šperků. Může se také jednat o populární osobnost. Podstatné je, že si útočník vytypuje, jak daná osoba jedná. Kudy chodí, a v jakou dobu. Jestli tudy prochází s někým, nebo naopak sama. Pokud je tahle činnost vytipované osoby stereotypem, není pro útočníka problém, počkat na oběť a zaútočit.

4.2 Náhodná osoba

Náhodné osoby se zřídka stanou cílem promyšlené akce útočníkem. Pravděpodobně se stanou obětmi ve chvíli, kdy je se nejedná o skupinu lidí ale o jednotlivce. Nejlépe jednotlivce, který jde sám v pozdních hodinách místy, kde se nevyskytuje příliš mnoho lidí. V tu chvíli se osoba stane jednoduchou obětí. Na rozdíl od vytipované osoby je jedno, jestli má na hlavě klobouk za 10 000,- nebo kšiltovku za pár korun. Útočník prostě vpadne do cesty a osobu zbije nebo okrade.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 KOMPILACE NASHROMÁŽDĚNÝCH INFORMACÍ

Tato část práce obsahuje kompilace nashromážděných informací o útočnickovi a útoku. V rámci kompilace informací bylo provedeno dotazníkové šetření pro studenty a lidi mimo obor s bezpečnostním zaměřením. Poté byl proveden menší rozhovor se zaměstnanci a studenty v oblasti bezpečnosti i mimo něj. Další informace byly vyhledávány v rámci kvalifikačních prací, soudních vyhodnocení a policejních zpráv

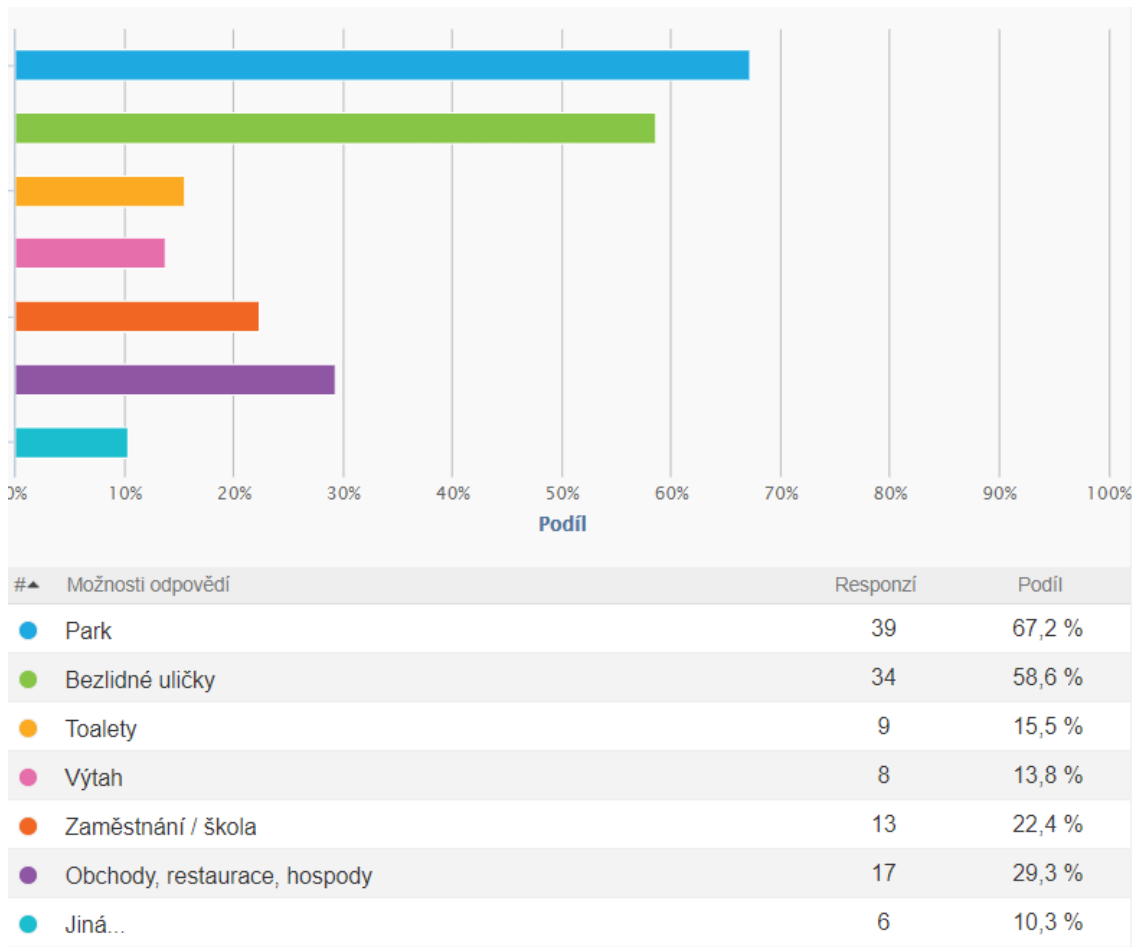
5.1 Dotazníkové šetření

Pro vytvoření dotazníku v rámci této části, byl použit webový nástroj Survio, který byl ideální možností k průzkumu. Dotazovaným byla položena řada otázek včetně otevřeného textu k prezentování svého názoru na danou problematiku. Dotazník vyplnilo 61 osob různé věkové kategorie a pracovního zaměření, přičemž větší polovina byli muži.

První otázka zněla: Kdo je to útočník? Nejčastější odpovědi byly o stejném významu jako: „Ten, kdo na někoho útočí“, „Člověk, který napadne jiného člověka“, „Osoba, která psychicky nebo fyzicky zaútočí na jinou osobu nebo její majetek“. Po zpracování jednotlivých odpovědí dojdeme k závěru, že útočník neboli agresor, je osoba, která fyzicky nebo psychicky napadne osobu jinou nezávisle na motivu.

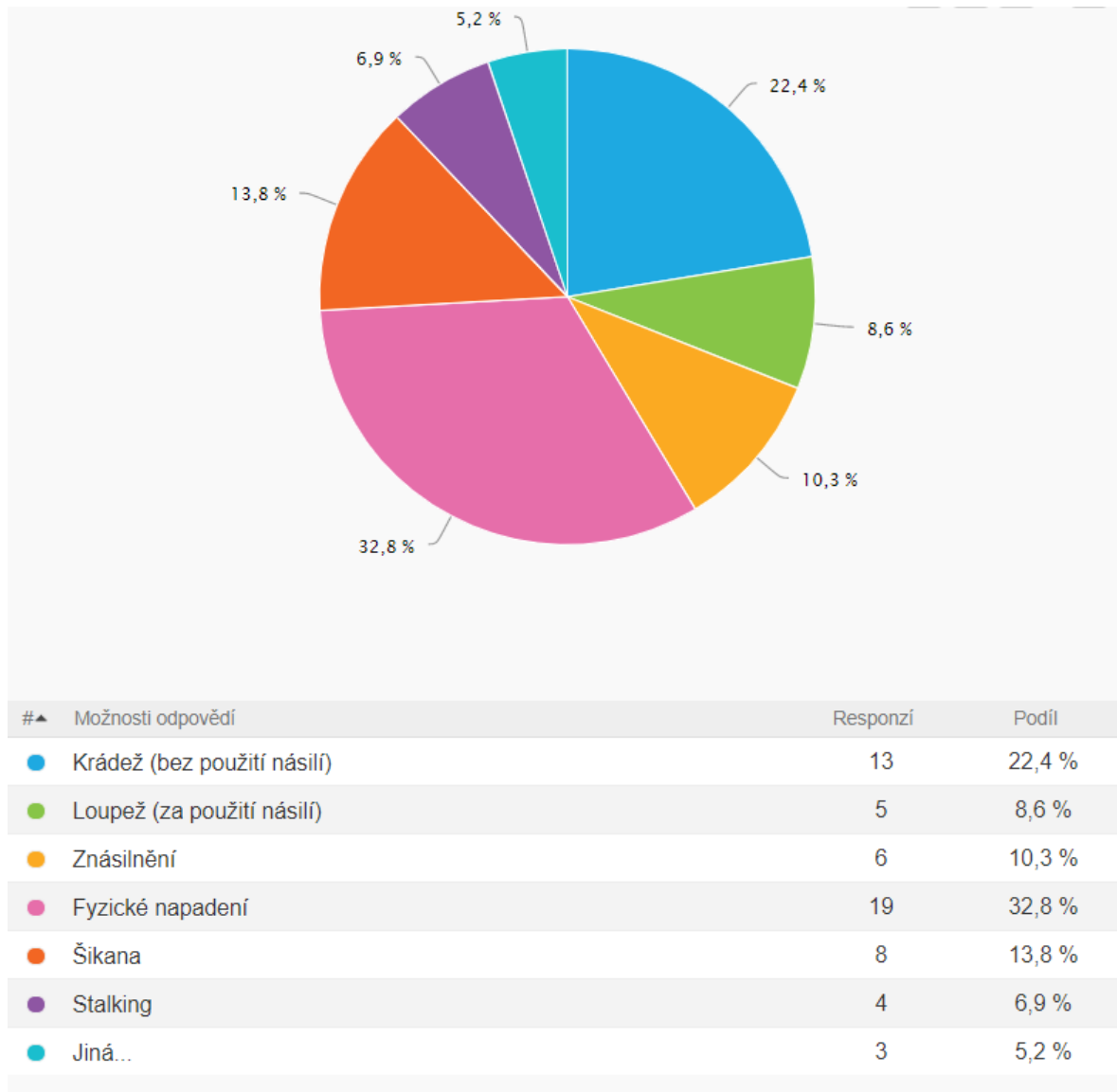
Druhá otázka zněla: Co je to útok? Nejčastější odpovědí bylo bezkonkurenčně fyzické či psychické (verbální) napadení. Další nejčastější odpovědi jsou: „Násilná akce“, „Inicilizace násilí“, „protiprávní jednání“, „omezení práv“, „poštování zvířete“ nebo „soustavná činnost určená k vyvolání konfliktu či záporný / kladný akt charakterizující změnu statusu“. Někteří dotazovaní dokonce zažili vlastní zkušenosti s útokem a se svou zkušeností se svěřili. Odpovědi obsahovali činnosti od krádeží, přes rvačky a útoky partnerů na své partnerky až po pokusy o znásilnění. Nutno podotknout, že se nejčastěji domácí násilí včetně pouličních či podnikových rvaček stává v podnapilosti. K závěru – útok je protiprávní akce, ať už fyzická či psychická páchána člověkem nebo skupinou proti člověku či jeho majetku.

Dále byly dotazování vyzváni k vybrání odpovědí na otázku: „Kde se odehrává největší počet útoků. Výsledkem je s nejčastější odpovědí park a bezlidné uličky, jak je možno vidět na následujícím obrázku.

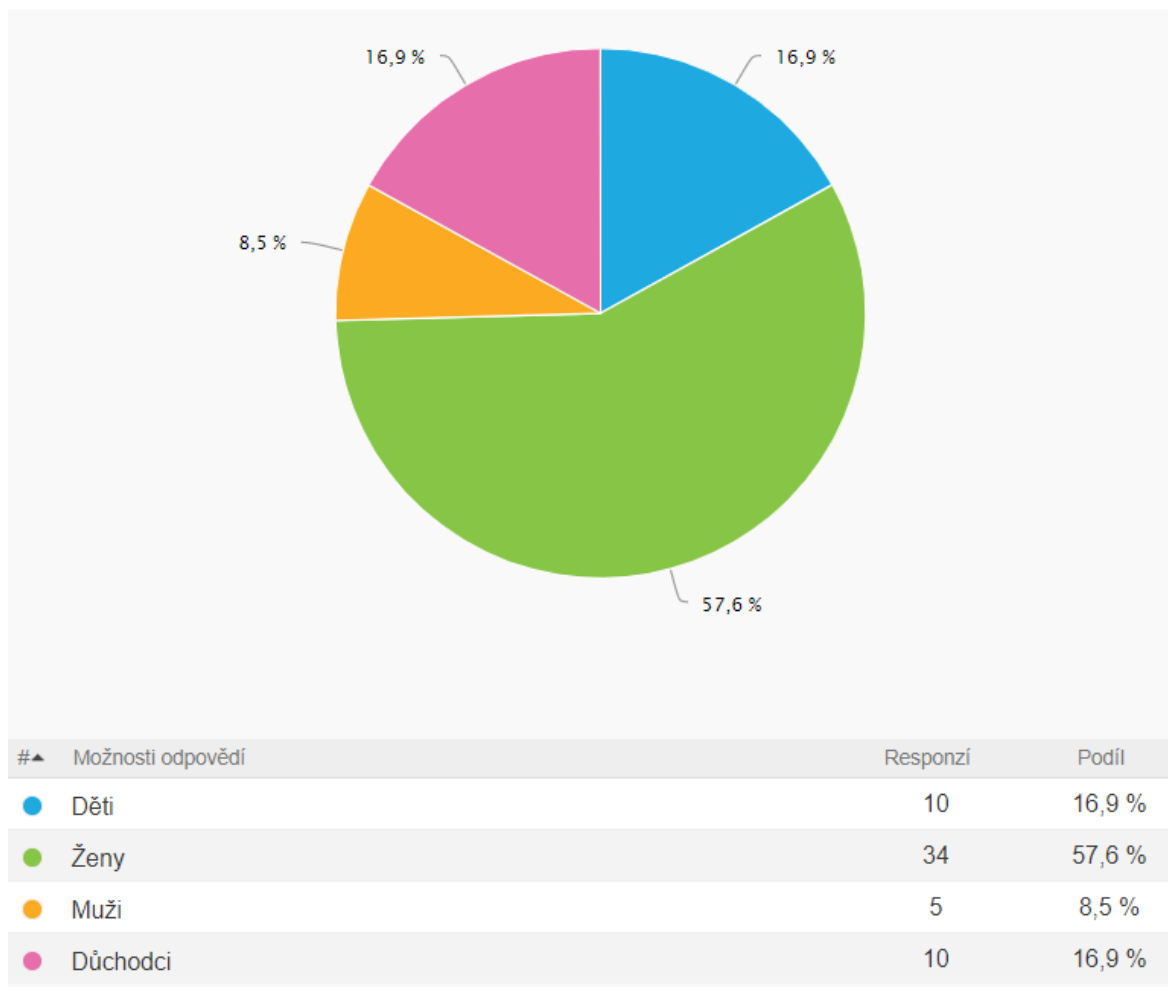
Obrázek 6 – Místo útoku

Následujícím dotazem byl pokus o zjištění, jaký typ útoku je z hlediska kriminálních činností za použití násilí nejčastější. Z následujícího grafu je zcela zjevné že se jedná o fyzické napadené. Jak již bylo zmíněno v otázkách o útoku a útočnickovi, jsou fyzická napadení velmi častá, a většina z nich ještě navíc pod vlivem alkoholu. Není se proto čemu divit, že nejčastější odpovědi kromě beznásilné krádeže je právě fyzické násilí. Nutno dodat, že 3 respondenti odpověděli na otázku jinak. Jedna odpověď zněla že záleží na typu a motivu útočníka a dvě odpovědi, že útoky jsou verbální. Tedy psychické.

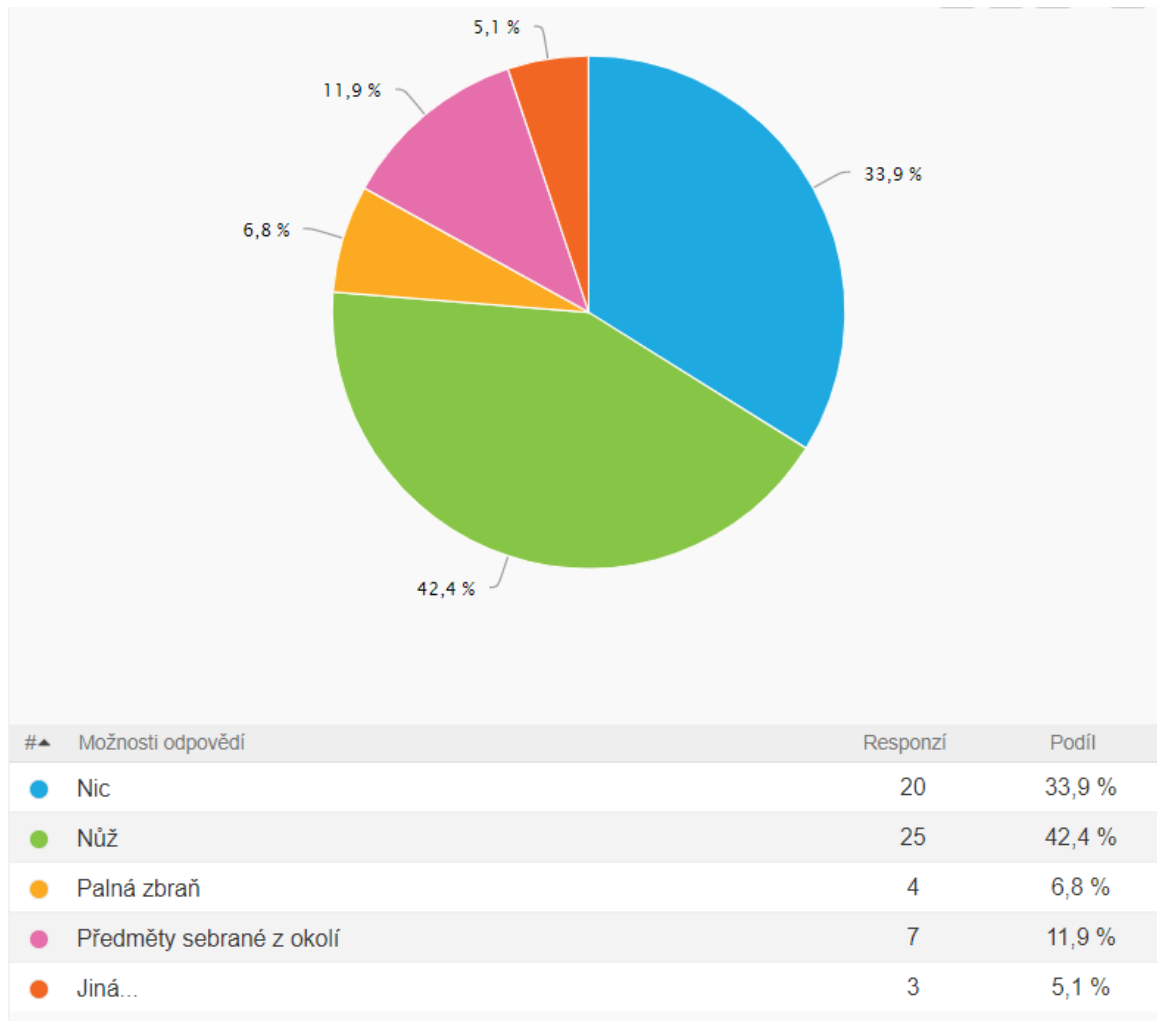
Obrázek 7 – Způsob útoku

Dalším dotazem bylo, kdo bývá nejčastější obětí útoků. Takzvaně „na plné čáře“ tuhle otázku vyhrály ženy. Další nejčastější obětí jsou děti a důchodci. Není divu vzhledem k fyzické zdatnosti jednotlivých účastníků. Ženy on přírody nedisponují takovou fyzickou silou, jakou muži, a proto se stávají nejčastějším terčem útoků. Také se terčem stávají hodně děti, jelikož ještě nemají tolik rozumu, aby rozeznaly pravou tvář neznámých lidí. V neposledním případě se jednalo o důchodce, jelikož právě důchodci mají již sníženou pohyblivost a také často uvěří nečestným praktikám útočníků.

Obrázek 8 – Oběti útoku

Další z řady otázek, na které je třeba odpovědět je, jakou zbraň používají útočníci k trestné činnosti nejčastěji. Podle zbraně, kterou útočník používá, lze částečně odhalit, co přesně plánuje dělat. A právě z toho hlediska je nutné se zabývat právě otázkou, jakou zbraň útočník používá. V následujícím obrázku je opět vidět, jaký mají dotazovaní na tuto problematiku názor. Jak je možné vidět, nejčastějšími odpověďmi je nůž anebo nic. Nůž je předmět, často užíván právě jako zbraň z jasných důvodů. Jedná se totiž o předmět, který má doma každý, je všude dostupný a cenově dobře dostupný. Druhou nejčastější je: nic. Jedná se tedy o vlastní sílu útočníka. Jednou z odpovědí „další“ bylo, že na zbraň útočníka se odvíjí podle toho, jaký má motiv. Chce-li vyloupit obchod, vezme si pistoli. Chce-li oloupit člověka, může si spíše vybrat nůž. Pokud chce jen někoho zmlátit, jeho zbraní jsou pěsti.

Obrázek 9 - Zbraň

Poslední část dotazníku vybízela tázané o zaškrtnutí odpovědi, aby dali najevo, jak moc souhlasí s daným tvrzením. Tato část byla rozdělena na 2 sekce. První se zaměřuje spíše na útok jako takový. Druhá část se zaměřuje na samotného útočníka. V každé části měli tázaní možnost reagovat na několik tvrzení, a to v rozmezí 5stupňů dle toho, jak moc souhlasí. Jak je možné vidět na obrázku č. 11, bylo v první části položeno 5 tvrzení. První tvrzení znělo, že útok začíná právě v momentu střetu útočníka s obětí. Dle odpovědí se dá usoudit, že tázaní spíše souhlasí, ačkoliv ostatní mají zřejmě pochybení, jelikož ve chvíli, kdy útočník jde rychle k oběti a pořvává vulgarismy, dá se již tohle jednání považovat za formu či počátek útoku. Druhé tvrzení říkající, že krádež je forma útoku, bylo značně odsouhlaseno.

Obrázek 10 – Tvrzení o útoku

Třetí tvrzení říká, že ublížení zvířeti je též formou útoku. Jak je možné vidět, většina se se shodla, že je to pravda. Předposlední tvrzení říká že se útoky odehrávají na místě s nejmenším počtem osob. Zde se tázaní zcela neshodli, zdali je to pravda, nebo ne. Je to zajisté právě z důvodu, že záleží na motivu útočnicka. Poslední tvrzení v sekci útok říká že kybernetické útoky jsou častější než útoky fyzické. Jelikož není statisticky dokázáno, jestli se jedná o pravdu či nikoliv, nelze přímo říct, jestli je tvrzení pravdivé. Skutečností však zůstává že s vyspělejší dobou ubývá loupeží právě díky vzniku informačních technologií a možnosti provádět kyberútoky.

Obrázek 11 – Tvrzení o útočnickovi

Na předchozím obrázku ^[12] je možné vidět poslední část dotazníkového šetření, jež je zaměřena na osobu útočnicka. Většina dotazovaných se shodla, že útočník je nejčastěji muž ve věku kolem 25 let. Co se týče motivu, nejedná se vždy o peníze. Je to právě proto, že záleží na životní situaci útočnicka a jeho psychickém rozložení. Odvíjí se od toho tedy, zdali útočí z finanční tísně, pro zábavu, z nemoci či z nouze. Motiv útočnicka je individuální. Na tvrzení, že útočník používá vždy zbraň se většina dotazovaných shodla na tom, že se jedná o lež. Útočník totiž zbraň mít nemusí. Jak již bylo uvedeno v předešlých kapitolách, útočník může útočit pouze verbálně. Může se jednat o psychický nátlak nebo fyzické napadení pěštkami, jak se stává u hospodských rvaček. Dotazovaní se také shodli, že osoba, která se mstí je také útočník, jelikož msta, je samostatný útok veden v jiném časovém provedení, ať už se jedná bezprostředně po prvním útoku či jiný den. Dalším důležitým faktem je skutečnost, že není pravda, že se útočník pohybuje vždy ve skupině. Skupina útočnicků se objevuje zřídka. Opět však záleží na motivu a situaci. Poslední tři tvrzení byla orientována na oběť. Dotazovaní nesouhlasili s tím, že je obětí vždy žena, zato ale souhlasí s tvrzením, že se jedná o slabou oběť, která se evidentně nedokáže bránit, nezávisle na faktu, jestli je to muž, žena, dítě či důchodce. Nakonec se jednalo o vytipování oběti. Zde nevznikl jednoznačný názor. Z tohoto hlediska je tedy obtížné vyvodit závěr, zdali je oběť vždy vytipovaná. Opět lze vidět, jak záleží na motivu útočnicka. Pokud se jedná o loupežné přepadení, je zajisté objekt vytipován. Jedná-li se o přepadení jedné osoby v parku, útočník čeká na vhodnou oběť, ale přesně o kterou se jedná, zatím neví.

5.1.1 Interview s osobami v oboru

V rámci rozhovoru sběru informací byl proveden rozhovor s několika lidmi, kteří mají určité zkušenosti s oborem bezpečnostních technologií. Dotazovaným byla položena řada otázek, na které měli rozvést menší diskuzi a vysvětlil, jak na ně působí daná problematika. Vzhled k rozsáhlosti odpovědí, byly vybrány následující:

- Útočník je osoba, která za účelem uspokojení svých potřeb ať už psychických nebo hmotných, způsobu újmu jinému člověku ať už psychickou nebo fyzickou.
- Útočník je také osoba, která se mstí nebo osoba která důmyslně poškozují majetek
- Útočník útočí nejčastěji ve večerních hodinách na místech s nejmenším počtem lidí za účelem fyzického útoku anebo v odpoledních hodinách na místech, kde se nachází hodně lidí za účelem sebe-obořování
- Nejčastějším útočníkem je muž s cílem zcela zjevně slabším (nejčastěji žena)

- Nejčastější zbraní, kterou útočník používá je jeho vlastní síla, případně nůž
- Užití zbraně záleží na motivu útočníka – může se jednat i nákladní vůz

5.2 Policejní zprávy

Pro získání informací z policejních zpráv, byly použity veřejné články ze zpravodajství z webu policie.cz. Jeden z případů útoku se stal, když se dva muži v nemocnici hádali o situaci ve vztazích. Jeden z mužů poté druhého fyzicky napadl a poté zcizil peněženku a mobil.^[13] Další útok se stal v autobusu z důvodu rasové nenávisti, kde dva útočníci brutálně napadli člověka z důvodu odlišné barvy pleti. S použitím takzvaného boxera, prudce udeřili oběť do tváře, čím mu způsobili tržná zranění a otřes mozku.^[14] Dalším útočníkem se stal 42letý útočník, který se dopustil trestných činů jako jsou loupeže, vydírání a sexuální obtěžování. Pro loupežné účely použil nůž s 20 cm čepelí a věcné předměty požadoval od obětí důchodového věku. Poté okradl a sexuálně obtěžoval 19letou dívku. Poté opět útočil na starší oběť s účelem je oloupit o finanční a materiální prostředky.^[15] Posledním z uvedených případů se stal na pouti, kdy útočník slovně a poté fyzicky napadl muže, kterého provokoval. Může několikanásobně udeřil do oblasti hlavy a poté co upadl na kovovou konstrukci mu zavolal pomoc. Bylo zjištěno, že oběť byla silně pod vlivem alkoholu a z incidentu si nic nepamatuje. Útočník je prozatím vyšetřován na svobodě, z výpisu z trestního rejstříku je však známo, že majetkové a násilné trestné činy nejsou jeho prvním prohřeškem.^[16]

5.3 Soudní rozhodnutí

Prvním z příkladů se stal útok, kdy muž na zahradě napadl druhého muže a to tak, že jej opakovaně udeřil do hlavy klackem. Údery byly opakované a způsobily muži zlomeniny, tržná zranění a zhmožděny. Útočník se u soudu obhajoval tím, že on není ten, který útok započal a jedná se pouze o nutnou obranu, jelikož jej chtěl muž (oběť) napadnout již v restauraci. Očitá svědkyně uvedla, že si z důvodů opilosti nic nepamatuje.^[23]

Dalším projednávaným případem se stalo usmrcení muže, který se vloupal do odlehlého domku. Majitel byl však doma a s útočníkem se dostal do sporu a poté jej bodnul nožem na následkem čehož útočník zemřel. Podle policie není zcela zřejmé jako právní kvalifikaci bude tento čin mít. Prozatím je případ uzavřen jako záležitost nutné obrany vzhledem k tomu, že majitel domu prohlásil, že se nejednalo o první přepadení.^[24]

Další obviněným se stal muž, který zastřelil útočníka včetně jeho psa, co jej útočník verbálně a poté fyzicky napadl a poštvál proti němu svého psa. Obviněný posilněný alkoholem

právě odcházel z restauračního zařízení a cestou domů oslovil psa, což se nelíbilo majiteli domu. Ten tak verbálně zaútočil na muže a poté jej fyzicky napadl. Obviněný se pod nátlakem pokusil útočnicka neúspěšně zahnat a poté jej střelil. Jelikož útočník v útoku pokračoval, střelil jej podruhé čímž jej usmrtil. Poté střelil také na útočícího psa. Bylo zjištěno, že útočník byl také pod vlivem alkoholu. Obviněný byl odsouzen pro nepřiměřenou obranu, jež byl po odvolání zbaven.^[25]

5.4 Kvalifikační práce

Pro tuto část byly vybrány kvalifikační práce, jež popisují chování útočníků. První z příkladů je chování v davu. Je to z důvodu, že účastníci davu jsou na nějakou dobu v jiném stupni chování než obvykle. Dav se chová mnohdy neslušněji, nadmíru emocionálně a člověka to může rozhodit. Jeli jednotlivec ponořen do davu, je dost možné, že se může dopustit věcí, které by jindy neudělal.^[17] Kupříkladu pocit nutnosti káraní okolí. Útočnicka může vytočit jednání kohokoli z davu a následně ho přepadne chtít situaci vyřešit a oběť napadne.

Dalším prvkem je zvážit, zdali se jedná o přiměřenou či nepřiměřenou obranu a zdali se oběť může stát útočníkem. Jedním z případů je muž, který verbálně napadl muže s přítelkyní ve snaze o získání finanční hotovosti. Muž akčně útok opětoval a udeřil útočnicka. Ten však útoku nezanechal a opět se domáhal finanční hotovosti pod výhružkou smrti. Muž vytáhnul nůž a útočnicka bodnul. Z osobního hlediska jedná správně, jelikož chtěl zamezit dalšímu útoku. Je však fakt, že nožem bojoval proti pěstem, a proto je třeba uvažovat, zdali se v takové situaci nejedná právě o nepřiměřenou obranu. Muž poté zavolal útočnickovi pomoc, který však z místa utekl. Právní následky tohoto útoku se budou přešit v případě, že se podaří útočnicka dostihnout.^[22]

6 ANALÝZA FOREM A METOD ÚTOKU

Tato část práce se zaměřuje především na formu a metodu útoku. Jde o to, jakým způsobem se útočník projevuje. Pro zpracování této části byla provedena kompilace mnoha dokumentů a videí odpovídajících dané situaci. Především je nutno podotknout, že spousta útočníků má společné rysy i přesto, že spolu nemají vůbec nic společného. Jediné, co se mnohdy podobá, je motiv. Důležité je však na útok pohlížet i z té druhé stránky. Jak takový útok vypadá, jak se připravuje neboli jak nastává. Toť k bezprostřední situaci při útoku. Důležité je však také poukázat na užití vybavení. Jak již bylo uvedeno v teoretické části, jako zbraň se nedá považovat pouze nůž či pistole. Za zbraň může být použita libovolná věc, která dokáže člověku uškodit. Dále je potřeba zmínit místo a čas, kde útok proběhne. Kdo by přece zaútočil za bílého dne uprostřed náměstí? Neposlední skutečností zůstává vzhled a komunikace útočníka. Jak pravděpodobný útočník vypadá již bylo také zmíněno. Z hlediska komunikace se dá útok částečně předcházet. Lze tak poznat agresivita.

6.1 Přípravenost, profesionalita

Pokud chceme lépe útočníka definovat je nutné se trochu zaměřit i na jeho potenciální zkušenost a přípravu. Ne všechny útoky jsou vždy předem naplánované stejně jako ne všichni útočníci se nemusí dlouhodoběji pohybovat v kriminální činnosti. Kupříkladu v případě [23]. Oběť, jež byl podnapilí muž vracející se domů z restauračního zařízení dráždil skrze plot psa. To se však nezalíbilo jeho majiteli, jež, byl též posilněn alkoholem. Majitel psa nebyl připraven k užití násilí. Při zaslechnutí štěkotu svého psa, vyběhnul za svého domu bez ohledu na své ošacení (pouze trenýrky) a slovně zaútočil během toho, co se k oběti přibližoval. Ve chvíli, kdy se přiblížil k oběti, fyzicky ji napadl a následně poštvál psa. Tento útok se tedy nedá považovat za předem připravený, jelikož byl naprosto střemhlavý a nečekaný, nehledě na množství požitého alkoholu. Ve chvíli, kdyby muž očekával příchod oběti a předem se vyzbrojil, dalo by se uvažovat, zdali byl útočník na útok připravený, či nějakým způsobem vycvičený.

6.2 Použité zbraně

Jedním z nejdůležitějších prvků rozeznání útoku či útočníka jsou nošené či užití zbraně. Samozřejmě nelze říct, že útočník je ten, který má u sebe zbraň a jen tak, lze útočníka rozeznat. Zbraň jako taková je však z mnoha útoků velmi důležitým faktorem. Pokud opět použijeme informace získané z analýzy soudních případů, je podstatné zdůraznit, že mnoho

útočníků nepoužilo ke svému útoku zbraň zkonstruovanou k ublížení. Zpravidla se jednalo o předměty z okolí daného místa. Nejčastějším předmětem užitým jako zbraň byly kameny, větve, kovové či dřevěné palice nebo „pouze“ hrubá síla. Pěsti. Pokud osoba použije předměty nalezené v okolí, dá se předpokládat, že útok byl zřejmě jen formou provokace, či náhlým pocitem využití situace. Případy, kdy byly použity nože, je mnohem méně než ty, kde byly použity obyčejné předměty či pouze pěsti. Dle dostupných případů byl pro útok volen nůž pouze, kdy se jednalo o násilnou loupež za účelem sebe-obohacení, zatímco beze zbraně šlo jen o potlačení ega, dominanci, pocitu nadřazenosti či agresivnímu sklonu k násilí. Nejméně případů bylo při užití palné zbraně. Případy, kdy sám útočník přiznal, že oběť zastřelil z důvodu pomsty je opravdové minimum. Nelze však zapřít, že se útoky s použitím palné zbraně neuskutečňují. Dne 24. února 2015 ozbrojený muž vniknul v Uherském brodě do restauračního podniku, kde bezhlavě zastřelil 8 osob a jednu těžce zranil a poté toutéž zbraní spáchal sebevraždu. Motiv tohoto činu není zcela znám. Podstatná je však skutečnost, že k útoku použil palnou zbraň. Naštěstí se však tyto akce dle dostupných informací stávají zřídkakdy.

6.3 Místo a čas

Druhým opravdu podstatným faktorem útoku je dle analýzy uskutečněných případů místo a čas, kde se útoky odehrávají. Ve většině případů, včetně výše zmíněného útoku a poštvaného psal, se objevují ve večerních až nočních hodinách. Lze podle toho lehce odvodit, že ve večerních hodinách, kdy je většina obyvatel ve svých domovech, se venku nepotuluje tolik lidí, a proto v případě útoku, je jednodušší někoho napadnout, jelikož nebude v okolí množství lidí, kteří by ho zahnali. Je však nutné brát v úvahu motiv útočníka. Dle dostupných případů, se většina útočníků, útočících v noci chtělo domoci majetku s určitou hodnotou. Dále šlo o znásilnění či jiné sexuální obtěžování. Zatímco v průběhu dne se nestává tak často, abych se útočník pokoušel loupit. Co se tedy týče času, je důležitým prvkem motiv. Charakterizovat místo činu je obtížné. Ve spoustě případů byla místa naprosto individuální. Pokud však tuto skutečnost pomíneme a zaměříme se všeobecně na data, která spolu nejvíce souvisí, zjistíme, že útoky se nejčastěji nachází na místech, kde se nachází enormní počet lidí, aby útočník mohl násilně strhnout majetek z těla oběti a následně se ztratit v davu anebo naopak na místě, kde se nachází co nejmenší počet lidí.

6.4 Vzhled a komunikace

Vzhledem k tomu, že útočník může vypadat opravdu jakkoli a může na sobě mít oblečené taktéž cokoliv, je velmi obtížné vymezit a odhalit že člověk, který je oblečený kupříkladu v modré mikině a otrhaných kalhotách je útočník či nikoliv. Díky častým výskytům útoků lze však alespoň částečně odhalit, jak útočník myslí. Lépe řečeno, jak si představuje, že bude jeho krytí vypadat. Na základě těchto poznatků lze vyhodnotit, jak většina útočníků vypadá. Následující obrázky ukazují, jak se útočníci nejčastěji odívají.

Obrázek 12 - Útočník 1 ^[9]

Na tomto snímku lze vidět útočníka, která na lanovce v lyžařském areálu napadl muže, který ho pouze požádal o uvolnění místa k sednutí, načež útočník vstal a udeřil muže několikrát do obličeje. Z komunikační stránky jednal velmi pasivně a ihned zaútočil.

Obrázek 13 - Útočník 2 ^[10]

Na této fotografii se nachází útočník, který zaútočil sekerou na policejní strážníky. Motiv toho činu není zcela objasněný. Můžeme však poukázat na to, jak je útočník oblečen.

Dlouhé kalhoty přímo nedávají společné rysy útočníků ale bunda s kapucí již ano. Většina útočníků si totiž snaží utajit svou identitu, tudíž obličej, a proto používají různé čepice, kšiltovky, kapuce k zahalené tváře. Pozdější identifikace z kamerových záznamů je tak složitější.

Obrázek 14 - Útočník 3 ^[11]

Na téhle fotografii se nachází muž, který v metru pořezal nožem jiného muže v oblasti krku. Zdali se muži znali není známo, útok je však považován za trestný čin, a to těžké ublížení na zdraví. Je zde možné opět vidět, že má útočník oblečeny dlouhé kalhoty a bundu. Ačkoliv se zdá že útočník svou identitu neskrývá, můžeme vidět, že také používá kapuci, aby alespoň částečně skryl svůj obličej.

Obrázek 15 – Útočník 4 ^[12]

Dalším příkladem je zde lupič, který přepadl benzínovou stanicí a napadl prodáváče kovovou tyčí. Opět je zde možno vidět, že útočník používá pokrývku hlavy. Nyní se jedná o kšiltovku. Bohužel pro něj, se však podívat přímo na kameru, a tak je jasně vidět útočnickovi přímo do obličeje.

Z hlediska vzhledu je tedy jasné, že útočníci používají předměty či oblečení k zakrytí obličeje. Nelze s jistotou říct, že tak činí všichni útočníci, jelikož záleží na osobnosti a cíle jednotlivce. Internetových zdrojů můžeme tedy jasně říct, že útočníci se snaží zakrýt svůj obličej. Jak je uvedeno v teoretické části, útočníci mohou být výraznější. Tedy různá tetování, piercingy a jiné znaky. Reálně se však útočník výrazně neliší od průměrného člověka. Ačkoliv se dají odpozorovat společného rysy jako jsou například pokrývky hlavy doprovázené podezřelým chováním (nervozita, neustálá kontrola okolí, ...), můžeme hovořit pouze o společných rysech, a ne celkové charakteristice.

Komunikace útočníka je opět závislá na dané situaci a motivu. Jedná-li se o přepadení obchodních libovolných objektů (nákupní střediska, benzínové stanice, ...), přichází útočník do konfliktu s jasným cílem. Přišel pro zboží či peníze a chce s tím odejít. Většinou vytáhnul zbraň (palná zbraň, nůž, kovové tyče, ...) a požadoval od oběti vydání požadovaných hodnot. Mluvíme-li o fyzickém násilí, zřídka dochází k přímé konfrontaci bez prvotních náznaků, jak došlo v případě útoku u obrázku číslo 13. S jistotou můžeme říct, že většina útoků začíná útokem verbálním. První příjdu nadávky, poté rána.

„Podobně jako komunikace i konflikt se odehrává ve dvou souběžných rovinách: věcné, tedy co je předmětem a cílem sporu a vztahové či pocitové, tedy jak to mezi námi je. Pouhá snaha myšlení o obhájení si stanovisek a pojmů, může být cítěním vnímána jako

pokus o konfrontaci, zastrašení či nadvládu.“^[5] Jedná se především o výroky typu: „Nevyjádril jsem se jasně?!“ I z takové situace může snadno vzniknout konflikt a agresivní reakce. Je třeba také pomyslet, že komunikace plyne především z osobnosti jednotlivého člověka, protože i geniální vědec může být neschopný žít sociální život a mít problémy se sociálním cítěním. Důležitým prvkem těchto skutečností je dědičnost, a především výchova, jež mají značný vliv na budoucí jednání.^[20]

Jak již bylo zmíněno, hlavním prvkem komunikace je osobnost. Existuje takzvaná disharmonická osobnost. Jedná se takzvaně o asociální osobu se zlatým srdcem. Taký člověk krade, ale nikdy ne chudým.^[20]

David Gruber ve své knize: Zlatá kniha komunikace uvedl, že nelze nekomunikovat. Výměna informací s okolím je přeci komunikace. Veškerá aktivita, proces, dění, co člověk provádí, je určitým způsobem komunikace. „Znalost komunikace posiluje, podtrhuje, znásobuje vše ostatní, co znáte.“ Je důležité podotknout, že znalec oboru, tedy člověk, který má dobře vyvinuté komunikační znalosti, má obrovskou výhodu proti neznalým.^[6]

Obrázek 16 - Verbální zneužívání^[26]

7 MÝTY O ÚTOČNÍCÍCH

Tato část se zaměřuje na mýty, které jsou o útočnících šířeny. Existuje spousta tvrzení, která pojednávají o tom, jak je útočník na svůj čin připraven. Existují určité mýty, které tvrdí, že útočník je profesionální kriminálník, který je stoprocentně zkušený a jde si tvrdě za svým cílem. Jak už to ale bývá, mýty nejsou vždy pravdivé.

7.1 Mýty o profesionalitě

Pro zodpovězení určitých otázek je nutno se ptát útočníků, zdali jsou tvrzení pravdivá či nikoliv. Nejznámější mýtem o profesionalitě útočníka je jeho výcvik, jak se také všichni útočníci tváří v amerických filmech. Útočník se nikdy nemine svého cíle a se zbraněmi zachází, jako by se s nimi narodili. Je však tahle skutečnost opravdu skutečností? Odpověď na tuhle otázku nám nabízí rozhovory s kriminálníky v knize: Jak přežít v betonové džungli od Ronalda J. Adamse.

První kriminálník uvedl, že je velmi špatný střelec. Jediné, k čemu měl zbraň, bylo zastrašení. Ve chvíli, kdy se cítil ohrožen, chtěl jen utéci. V konfrontaci s policistou však vystřelil. Policistu bral jako nepřítele, hrozbu. Se střelbou žádné zkušenosti neměl. Druhý kriminálník, jež, přepadl obrnění transport sdělil, že zbraně trochu studoval. Řekl: „Dobry ozbrojeny lupič nebo dobrý zloděj má na mysli jedinou věc – úspěšně odtáhnout svůj lup. Chce to, pro co si přišel, a chce s tím odejít.“ Další útočník řekl že je znám jeden velmi důležitý fakt. Je to skutečnost, že si je zločinec velmi dobře vědom toho, že se může dostat do situace, kde se bude střílet. Je tedy na takovou situaci připravený. Zatímco policisty bývá překvapen, protože to nečeká. K přestřelkám dochází většinou v těsném dotyku, nikoliv z dálky. Jsou velmi rychlé a probíhají za špatné viditelnosti nebo i za tmy. K tomu všemu nestřílí policisté na stojící figuríny ale na pohybující se cíle opětuující palbu.^[17]

7.2 Vybavení

První mýtus zaměřený na zbraně tvrdí, že čím více zbraní, tím více vražd.^[29] Ačkoliv se jedná o starou statistiku, je prokázáno že se nejedná o pravdu.

Rok	Počet držitelů zbraní	Počet vražd
1998	265030	313
1999	279156	265
2000	303904	279
2001	321215	234
2002	310201	234
2003	310063	232
2004	308308	227
2005	310884	186

Obrázek 17 - Statistika vražd palnou zbraní ^[29]

Mezi jiné pověry a mýty které jsou rozneseny mezi lidmi patří také to, že každý útočník, který má něco společného s nezákonnou akcí, má u sebe zbraň. V novinách vyjde článek, že v Americe na ulici zastřelili člověka. Poté shlédnout Hollywoodský film, ve kterém se více střílí, než mluví a vznikne pověra, že i zloděj který potřebuju tři stovky na pivo, má za opaskem nůž. Vzhledem ke zkušenostem kriminálních, jež jsou také popsány v knize, jak přežít v betonové džungli je možné zjistit, že útočníci nemají v plánu zabít. Chtějí pouze dosáhnout svého cíle. Pokud se jedná o větší akci, vezme si s sebou útočník však pouze nůž nebo airsoftovou zbraň. Pouze v ojedinělých případech se stává, že útočník vlastní pravou zbraň, kterou hodlá použít. Faktem tedy zůstává, že průměrný útočník nevlastní granáty, bomby, kulometry a není ani samuraj. Jedná se pouze o osobu, nejčastěji s nožem, co chce co nejrychleji odejít s kořistí.

8 UCELENÁ CHARAKTERISTIKA

Následující kapitola se zabývá charakteristikou útočníka. V předešlých kapitolách již útočník byl charakterizován obecně. Další kapitoly se však zaměřovaly na informace z internetu či policejních zpráv. Byly uvedeny názorné ukázky jednotlivých útočníků a na základě toho, bude vytvořena ucelená charakteristika, která shrne veškeré zjištěné informace a navrhne takzvaně „obrázek“ o tom, jak útočník vypadá, jak se chová, jak jedná a z jakého důvodu to vlastně dělá.

8.1 Vzhled

Jako první je nutné se zaměřit na vzhled. Ve chvíli, kdy někdo uvidí slušně oblečeného člověka v kvádru, nedá se předpokládat, že se jedná o útočníka. Z uvedených obrázků se dá odvodit, že průměrný útočník nemá nijak speciálně vybraný či něčím výjimečný oděv. Můžeme však s jistotou říct, že se vždy snaží zakrýt svůj obličej. Útočník je tedy osoba libovolného věku. Nosí pokrývku hlavy ať už se jedná o kapuci nebo jinou čepici. Většinou má oblečenou bundu či jinou mikinu s dlouhým rukávem. Dalo by se říct, že celkově se jedná o levnější oblečení. Pravděpodobně z důvodu možného poškození. Tetování či piercing se nyní nezdá být tak úplně častým, jak se zdá skrze filmy nebo jiné charakteristiky, jak lidé popisují. Je nutné tedy podotknout, že pokud je nutné identifikovat potenciálního útočníka, je třeba dbát na jiné znaky, než je jen vzhled. Pokud tedy někdo potká osobu se zahaleným obličejem, černými kalhoty a bundou, je třeba dbát zvýšené opatrnosti. Nelze však s jistotou říct, že jde právě o útočníka.

8.2 Chování

Chování je u rozpoznání útočníka mnohdy důležitějším faktorem než jeho vzhled. Je to právě z toho důvodu, že potenciálním útočníkem může být téměř kdokoliv. Proto je velkou nutností se zaměřit na chování jednotlivých lidí kolem nás. Nejčastějším identifikátorem útočníka je zlost. Agrese. Útočník je ve většině případů naštvaný. Potřebuje někde vybit svůj vztek. Poté přichází otázkou, kdo se stane obětí. Zdali to bude náhodná osoba, která útočníkovi někoho připomíná, nebo jak se říká: „První, kdo se mu dostane pod ruku“. Co se tedy týče fyzického útoku, je v chování na prvním místě právě zlost. Pokud se však zaměříme na loupeže, či jiné útoky, může zlosti převládat právě strach. Útočník, který se chystá provést útok, může být značně nervózní a dělá chyby. Co se chování tedy týče, u útočníka převládá strach, nervozita nebo zlost, doprovázená agresí, nadáváním a kopáním kolem sebe.

8.3 Motiv

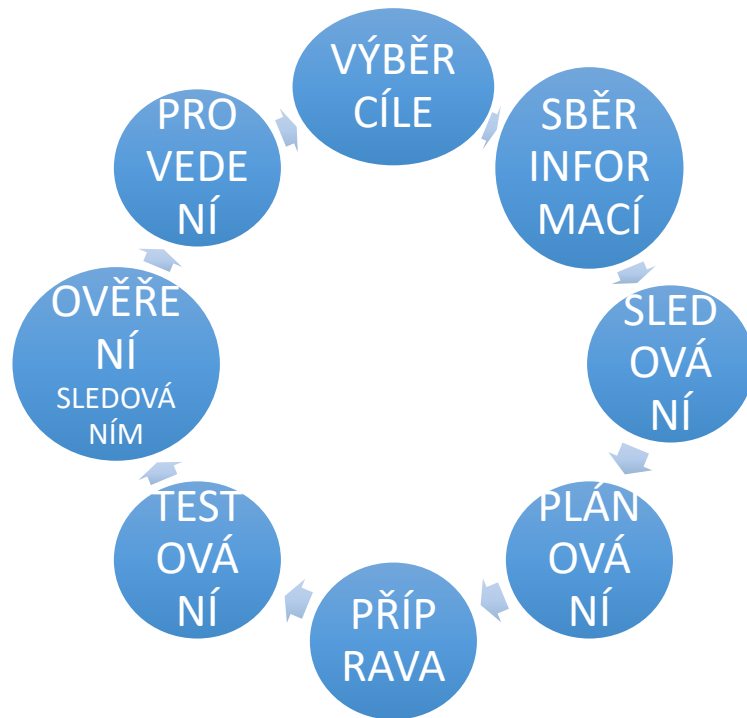
Dalším důležitým prvkem útočníka je jeho motiv. Na základě motivu útočníka se odráží i jeho vzhled a chování. Pokud se útočník chystá někoho zbit, pravděpodobně se jedná o útočníka, který překypuje zlostí. Má nahromaděný vztek a potřebuje si ulevit. V tu chvíli mu nezáleží na tom, jak vypadá a co má oblečeného. Pokud se však chystá přepadnout nějaký objekt, zaměří se na zamaskování svého obličeje. Pokusí se změnit to, co je na něm obvyklého, aby si ho nikdo nemohl spojit s jeho osobou. Pokud se jedná o zloděje, záleží na místě, kde se hodlá dostat. Vzhledem se opět bude snažit zamaskovat obličej anebo naopak co nejvíce podobné oblečení s okolím a splynout s davem.

Existují 3 druhy motivace:

1. Instrumentální motivace
  - Útok se stává nástrojem pro dosažení svého cíle
  - Důraz na přípravu, připustnost řešení
2. Afektivní motivace
  - Útok je podmíněn stresem a jinými situačními faktory
  - Útočník byl pravděpodobně v minulosti též obětí
3. Deviantní motivace
  - Motivace zevnitř osobnosti
  - Psychické narušení, sadismus, paranoidní schizofrenie ^[21]

8.4 Jednání

Jednání útočníků bývá většinou alespoň částečně plánované. V opačném případě lze pozorovat zvýšený zájem o zabezpečení objektu. Jedná se o takzvaný cyklus před útokem. Jak již bylo zmíněno, útočník se chová nervózně nebo naopak podrážděně až zlostně. Snaží se před svým úkonem však informovat. Sbírá informace o určité osobě nebo objektu. Právě proto je jednání útočníka nekoordinované, zmatené a nervózní. Jednání však může být individuální, jelikož záleží na motivu útočníka. Na následujícím obrázku je možné vidět obecný postup neboli cyklus, který probíhá při přípravě a provedení útoku.

Obrázek 18 - Cyklus před útokem ^[28]

Útočník si jako první vybere cíl svého útoku. Jedná-li se o určitý objekt. Poté se o objektu pokusí zjistit co nejvíce informací. Fyzicky přijde do daného objektu a začne sledovat, jak to uvnitř vypadá, co se tam děje. Zjišťuje aktuální stav zabezpečení. Hledá kamery, fyzickou ostrahu, únikové východy. Poté vymýšlí plán, jak útok provede. Řádně se na útok připraví a přichystá si inventář k jeho provedení. Následuje „proklepnutí“. Když něco udělá, jak na to zareaguje okolí. Ověří si, jestli po zkoušce pracovník komerční bezpečnosti nějak zareagoval nebo zůstal bez povšimnutí. Pokud vše vyšlo, provede útok. ^[21]

9 CHARAKTERISTIKA PRAVDĚPODOBŇHO ÚTOČŇIKA

Charakteristika pravděpodobného útočňika velmi souvisí s předešlou kapitolou, tedy s ucelenou charakteristikou útočňika. Je to z toho důvodu, že pokud chceme charakterizovat potenciálního neboli pravděpodobného útočňika, je nutné vědět, kdo útočňik vlastně je a jak vypadá. Je nutností vědět, co by mohl mít oblečeného, je podstatné se rozhodnout na základě jeho chování. V následující kapitole byla vytvořena jednoduchá metoda, pomocí níž může pracovník komerční bezpečnosti rozpoznat potenciálního útočňika.

9.1 Metoda odhalení útočňika pracovníkem v komerční bezpečnosti

Pro vytvoření úspěšné metody k odhalení útočňika ještě před tím, než se útok stane, je důležité se uvědomit, o jakou oblast se jedná. V prvním případě je nutností si uvědomit, že útočňikem může být naprosto kdokoliv. Hrozba přichází z venku ale také zevnitř objektu. Nutností je, zaměřit se na abnormality a osoby nezapadající do daného prostředí. Pokud se jedná na příklad o letiště, bylo by zvláštní, pokud by se po letišti volně pohybovala osoba v modrých montérkách vypadající jako technik, když techničtí pracovníci na zdejší letišti mají pracovní oblečení červené. Taková osoba se pak může zdát podezřelá a je nutností se na ni zaměřit. Dalším podezřelým znakem se může zdát abnormální aktivita. Kupříkladu pokud se dotyčná osoba na určitém místě nachází podezřele často. Ve chvíli, kdy pracovník komerční bezpečnosti spatří podezřelou osobu, je potřeba se zaměřit na chování. Zaměřit se na případnou nervozitu či zlost a v daném chování se snažit najít již zmíněný cyklus. ^{Obrázek č.18} Pokud se více kroků shoduje a postupuje, je pravděpodobné, že se jedná o útočňika. ^[28]

Pro odhalení útočňika zvolme tedy následující postup.

1. Detekce abnormality, podezřelého chování
2. Sledování podezřelé osoby
3. Vyzkoušení podezřelé osoby – reakce na oční kontakt
  - Zdali se podezřelá osoba pokusí skrýt
4. Konfrontace – Dotazování
5. Opatření

ZÁVĚR

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou identifikace útočníka. Vzhledem k nedostatečným informacím ohledně tohoto téma se problematika rozdělila na 4 části. První částí bylo vymezení pojmu útok. Definoval se útok jako takový, rozdělil se na útok ozbrojený, neozbrojený, plánovaný či neplánovaný a útok v afektu. Poté co bylo vysvětleno, co je to útok, se definoval sám útočník. Bylo potřeba vysvětlit, kdo to vlastně útočník je. Poukázat na to, jak útočník vypadá, jak se obléká a poté také jak se chová. Také je potřeba zohlednit jeho pohlaví a věk. Útočník se dále rozdělil na určité oblasti jako například násilník, lupič, terorista, mafián a tak dále. Poté, co bylo vysvětleno, kdo je to útočník, bylo potřeba zjistit jeho cíl. Bylo zjištěno že útočníkův motiv je různý závisle na tom, jedná-li se útok plánovaný či neplánovaný. Může se jednat o příležitost, které útočník pouze využije. Nebo msta. Poté se zaměřilo na oběť. V praktické části se provedla kompilace informací z dotazníkového šetření, soudních případů, policejních zpráv, kvalifikačních prací a internetových zdrojů. Na základě těchto poznatků byla vytvořena ucelená charakteristika útočníka. Ve chvíli kdy byl útočník charakterizován, bylo možné vytvořit jednoduchou metodu, pomocí které by pracovním komerční bezpečnosti poznal útočníka.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] MILLER, Rory. Realita násilí: k čemu jsou bojová umění ve skutečném světě. Praha:Mladá fronta, 2017. ISBN 978-80-204-4401-1.
- [2] PONCZOVÁ, Klára. Vlastnosti psychopata. Flowee [online]. 12.10.2018 [cit. 2019-03-02]. Dostupné z: <https://www.flowee.cz/clovek/5228-sedm-nebezpecnych-vlastnosti-podle-kterych-bezpecne-odhalite-psychopata>
- [3] Definice zbraně. Iuridictum [online]. Neznámé: Neznámé, 1852 [cit. 2019-04-02]. Dostupné z: <https://iuridictum.pecina.cz/w/Zbra%C5%88>
- [4] *Gentiuo* [online]. 14.09.2015 [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <http://www.gentiuo.com/14/09/2015/ricardo-angoso-razones-del-auge-de-la-extrema-derecha-en-europa/>
- [5] ČAKRT, Michal. Typologie osobnosti pro manažery: manažerské styly, rozhodování, komunikace, konflikty, týmová práce, time management a změny. 2., rozš. a přeprac. vyd. Praha: Management Press, 2009. ISBN 978-80-7261-201-7.
- [6] GRUBER, David. Zlatá kniha komunikace. Ostrava: Repronis, 2005. ISBN 80-732-9092-8.
- [7] DeníkCZ: Násilník [online]. 15.02.2017 [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <https://www.denik.cz/krimi/z-domaciho-nasili-je-tezka-cesta-ven-tyrane-ze-strachu-brani-sveho-agresora-20170215.html>
- [8] SONAIKE, Kolarele. Bezvýchodná situace [online]. [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <https://www.greatspeech.co/homeless/>
- [9] Agresor v Krkonoších. Aha! [online]. [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <https://www.ahaonline.cz/clanek/musite-vedet/144830/agresor-v-krkonosich-zbil-lyzare-v-kabine-lanovky.html>
- [10] Útok sekerou. Novinky.cz [online]. [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/zahranicni/amerika/351580-muz-v-queensu-zautocil-na-policisty-sekerou.html>
- [11] Útok s nožem. Zprávy EXTRA [online]. [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <http://zpravy-extra.cz/krimi/video-policie-zverejnila-video-na-kterem-je-zachycen-v-metru-utocnik-ktery-porezal-cestujiho-na-krku/5858>

- [12] Vyloupení benzínové stanice. Policie [online]. [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/lupic-zautocil-na-obsluhu-benzinky.aspx>
- [13] ŠTEINEROVÁ, Jana. Slovní rozepře – fyzický útok. Policie.cz [online]. 1. února 2019 [cit. 2019-05-14]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/slovni-rozepre-se-zmenila-na-fyzicky-utok.aspx>
- [14] RÖSSLEROVÁ, Jana. Rasový útok. Policie.cz [online]. 13. prosince 2013 [cit. 2019-05-14]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/rasovy-utok-mladiku-v-autobusu.aspx>
- [15] SUCHÁNKOVÁ, Vlasta. Sexuální útočník. Policie.cz [online]. 18. dubna 2018 [cit. 2019-05-14]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/obvinili-muze-z-vydirani-loupezi-a-sexualnich-utoku-na-nekolik-zen.aspx>
- [16] PEŠAVOVÁ, Anna. Útok na pouti. Policie.cz [online]. 14. srpna 2012 [cit. 2019-05-14]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/utocnik-muzi-zlomil-dva-zuby.aspx>
- [17] ADAMS, Ronald J. Jak přežít v betonové džungli: zkušenosti amerických policistů v boji se zločinem. Praha: Armex, 2001. ISBN 80-862-4419-9.
- [18] IStock [online]. [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <https://www.istockphoto.com/photo/man-with-gun-stealing-young-woman-handbag-gm1039277172-278216776>
- [19] IStock [online]. [cit. 2019-05-07]. Dostupné z: <https://www.istockphoto.com/photo/person-stealing-purse-from-handbag-gm917895892-252511255>
- [20] NOVÁK, Tomáš. Testy osobnosti. Praha: Grada, 2004. Psychologie pro každého. ISBN 80-247-0145-6.
- [21] DRBOHLAV, Andrej. Psychologie sériových vrahů: 200 skutečných případů brutálních činů sériových vrahů současnosti. Praha: Grada, 2013. Psyché (Grada). ISBN 978-80-247-4371-4.
- [22] ŠTEPANOVSÝ, Michal. Zhodnocení rizik konfliktů a útoků na pořádkové jednotky Policie ČR. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2017, 61 s. Dostupné také z: <http://hdl.handle.net/10563/41620>. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Fakulta logistiky a krizového řízení, Ústav krizového řízení. Vedoucí práce Dvořák, Jiří.
- [23] usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 11. 2017, sp. zn. 6 Tdo 928/2017

- [24] Majitel pozemku usmrtil zloděje. Idnes.cz [online]. 30. března 2016 [cit. 2019-05-14].
Dostupné z: https://www.idnes.cz/praha/zpravy/smrt-zlodeje-na-pozemku-v-kobylisich.A160330_150438_praha-zpravy_nub
- [25] usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2018, sp. zn. 3 Tdo 283/2018
- [26] CHÁBA, Karel. Verbální zneužívání. Partnerske-vztahy.eu [online]. 25. října 2017 [cit. 2019-05-14]. Dostupné z: <https://www.partnerske-vztahy.eu/jak-se-branit-verbalnimu-zneuzivani/>
- [27] Gilbert Ramsay (2015) Why terrorism can, but should not be defined, Critical Studies on Terrorism, 8:2, 211-228, DOI: 10.1080/17539153.2014.988452
- [28] LAPKOVÁ, Dora. Detekce podezřelého chování: Prezentace v rámci předmětu SBT. Zlín, 2019.
- [29] KARÁSEK, David. Mýty o zbraních: Statistika vražd palnou zbraní [online]. 26. září 2011 [cit. 2019-05-21]. Dostupné z: <https://gunlex.cz/zbrane-a-legislativa/myty-a-fakta/14-myty-a-fakta-o-zbranich>
- [30] MALÁNÍK, Zdeněk. Útok: Prezentace z předmětu Speciální tělesná příprava. Zlín, 2018.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obrázek 1 - Vzhled útočníka .....</i>	<i>14</i>
<i>Obrázek 2 - Zloděj .....</i>	<i>16</i>
<i>Obrázek 3 - Lupič.....</i>	<i>16</i>
<i>Obrázek 4 - Násilník .....</i>	<i>17</i>
<i>Obrázek 5 – Bezvýchodná situace.....</i>	<i>22</i>
<i>Obrázek 6 – Místo útoku.....</i>	<i>28</i>
<i>Obrázek 7 – Způsob útoku .....</i>	<i>29</i>
<i>Obrázek 8 – Oběti útoku .....</i>	<i>30</i>
<i>Obrázek 9 - Zbraň.....</i>	<i>31</i>
<i>Obrázek 10 – Tvrzení o útoku.....</i>	<i>32</i>
<i>Obrázek 11 – Tvrzení o útočnickovi .....</i>	<i>33</i>
<i>Obrázek 12 - Útočník 1 .....</i>	<i>39</i>
<i>Obrázek 13 - Útočník 2.....</i>	<i>39</i>
<i>Obrázek 14 - Útočník 3.....</i>	<i>40</i>
<i>Obrázek 15 – Útočník 4.....</i>	<i>41</i>
<i>Obrázek 16 - Verbální zneužívání.....</i>	<i>42</i>
<i>Obrázek 17 - Statistika vražd palnou zbraní .....</i>	<i>44</i>
<i>Obrázek 18 - Cyklus před útokem .....</i>	<i>47</i>

SEZNAM TABULEK

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA P I: NÁZEV PŘÍLOHY